

Altijd PRIJS

Blijspel

Frans Busschots

Informatie en opvoeringsvoorwaarden bij Almo Antwerpen

Altijd Prijs

Blijspel door Frans Busschots

Decor:

Café De Zevende Hemel is een volks café, landelijk gelegen.

Rechts de toog met een drietal stoelen er voor en achter de toog een deur naar de Voorraadkamer. In de buurt van de toog een deur naar de private vertrekken.

Midden (achterkant): een groot raam. Drie tafeltjes met telkens 3 stoelen

Links: vooraan een deur naar buiten, midden een deur naar wc

Verder de gewone versieringen van een café, prijslijst enz.

Personen: 4 vrouwen, 4 mannen

Vrouwen:

Mieke: 30 jaar. Trouwlustig.

Jill: 20 jaar mooi. Naïef, simpel.

Gerda: 30 jaar. Cafébazin

Ann, 22 jaar politieagent.

Mannen:

Lowieke Plastron, 25 jaar. Zijn vader is sinds 5 jaar hofleverancier. Dassen (plastrons)

Joske: 25 jaar, de eeuwige metgezel van Lowieke. Drinkt graag een pintje maar betaalt niet graag.

Henry: 25 jaar, politie-inspecteur maar geeft zich uit voor landmeter.

Jozef: 50 jaar, zou onze koning kunnen zijn.

Eerste bedrijf

Gerda staat achter de toog en is drukdoende (vult 3 schoteltjes met noten, spoelt pinten, enz)

Gerda (kijkt naar deur) Ze blijft lang weg. Ons dikske. Er zouden best wat kiloke's af mogen. Maar, ja, misschien zijn die kiloke's er aangekomen door de pintjes die ze hier gedronken heeft. En dan zijn het gezonde kiloke's. Voor mijn schuif toch. Jaja.

Mieke (op, traag) Hier ben ik dan.

Gerda (mompelend) Als ge van de duivel spreekt... (maakt zin niet af)

Mieke Het was weer druk deze voormiddag. Ik heb deze noen nog bijna geen tijd gehad om te eten.

Gerda Dag Mieke. Ge hebt zelf iets moeten klaarmaken zeker?

Mieke Neen, neen. Dat doet mijn moeder. Een kwestie van organisatie.

Gerda Eens overslaan bij het eten kan toch geen kwaad?

Mieke Mijn maagske is erop gesteld. Alles op uur en tijd. Ik kan daar niet mee spreken. En als ze grommelt is het te laat. Dan begint het overal zeer te doen. Zelfs aan mijne kleine teen van mijne voet (wijst eerst naar haar rechtervoet, dan naar links). Die van mijn linkervoet, wil ik zeggen. Dat wil ik voorkomen. Een gewoon pintje is goed genoeg om te beginnen. (zet zich aan middelste tafeltje)

Gerda (brengt pintje naar Mieke, die meteen drinkt) Was het nu vandaag geen speciale dag?

Mieke Dat pintje smaakt toch maar gewoon?

Gerda Die biefstuk van deze noen zal nog niet verteerd zijn.

Mieke 't Was maar een gepelde pekelharing. Zo eentje zonder vel. Maar meer moet dat niet zijn. Pekelharing is goed. Daar kunt ge goed op drinken.

Gerda Toch peis ik dat het vandaag iets speciaal is.

Mieke Er is toch niets versierd? En het bier smaakt ook maar gewoontjes.

Jill (op, vlug, vanuit de deuropening) Waar is dat feestvarken?

Gerda Wat zeide gij? Geen varkens in mijn café. Tenzij...

Jill Ik zei feestvarken. Dat kan om het even wie zijn.

Gerda Ja? Alleen wie betaalt is welkom.

Jill Ge moet dat niet te letterlijk nemen.

Gerda Geen varkens in mijn café. Daar is te veel opkuis aan.

Mieke En die maken zo een eigenaardig lawaai. Ik denk dat de schuim van mijn pint daarvan smelt. En er is er nu al niet te veel.

Gerda Wat moet ge eigenlijk hebben, Mieke? Schuim of bier?

Mieke Bier natuurlijk. En de schuim mag over de kraag van de pint lopen.

Jill Ik wil zeggen dat het vandaag toch iets speciaals is. Wat, dat weet ik niet meer. Vroeger ging er dan ook een fanfare uit. Maar het een had niets met het ander te maken.

Gerda (tot Jill) Een pintje? (Jill knikt, Gerda naar de toog om pintje te tappen)

Jill (tot Mieke, terwijl Mieke en Jill zich zetten aan het middelste tafeltje, waaraan zij altijd plaats nemen) En hoe gaat het met de vrouwen?

Mieke (én Gerda gelijktijdig) Vrouwen? Vrouwen, zeg je?

Jill (verontschuldigend) Vrouwen? Ja, vrouwen!

Mieke Ik zou niet weten wat ge nu bedoelt?

Gerda Dat is toch eenvoudig: vrouwen die voor vrouwen zijn.

Jill Ik had gehoord, maar ik zal ...

Mieke Gij zult verkeerd gehoord hebben zeker.

Jill Alles kan. Verkeerd gehoord? En waarom niet?

Gerda Het beloofde anders spannend te worden. Mieke voor de vrouwen...

Mieke Met leugens achter de waarheid proberen te komen, is een versleten systeem.

Gerda Nee, ik peis dat Jill echt iets gehoord heeft maar nu hare kak intrekt. Maar goed ook. In mijne café geen ruzie heb ik altijd gezegd.

Mieke Was de vraag eigenlijk: "Hoe is het met de mannen? Dat zou ik dan ook een domme vraag vinden.

Jill Als er een slim antwoord op komt dan is er toch niets aan de hand?

Gerda Ik had gehoord...

Mieke Wat is dat nu vandaag? Ik kan nog niet eens gerust mijn pintje uitdrinken. (naar Gerda toe) En wat hebde gij gehoord?

Gerda Dat gij op 't vrijerspad waart.

Jill Ja, dat is toch twee keer per jaar mogelijk.

Mieke Bij de katten, ja.

Gerda Ik denk dat gij gelijk hebt. Maar bij mensen werkt dat anders. 't Is genoeg als een mooie vent met de ogen knippert. Sneeuw of hagel, het doet er niet toe.

Mieke Het zou toch plezanter zijn als iedereen zich met zijn eigen zaken bezig hield.

Jill Het enige wat echt persoonlijk is, is de portemonnee en wat er in zit.

Mieke Zoveel schone venten zijn er niet.

Gerda Gelijk, Mieke. Als ge ze goed bekijkt dan mankeren ze allemaal iets. En de ene wat meer dan de andere.

Jill Maar als ge echt verliefd zijt, dan zijn er toch dingens die ge pas veel later ziet. Dat is toch de reden waarom er tegenwoordig zoveel mislukte huwelijken zijn?

Gerda Laat ons nu ne keer goed nadenken: Mieke is niet voor de vrouwen –'t zou me anders echt verwonderen. Maar dan moet ze toch voor de mannen zijn? Ik heb altijd horen zeggen dat een gezonde vrouw, een rijpe vrouw bedoel ik, toch al eens zo nu en dan van een vent moet dromen, of niet misschien, Mieke?

Mieke En wat zou daar mis aan kunnen zijn?

Gerda De vraag is eigenlijk of gij nu echt een lief hebt? De kleinzoon van de maalder, zeggen ze?

Mieke De kleinzoon van de maalder? Heeft hier in de straat een maalder gewoond?

Gerda Benny, die voor kinesist gestudeerd heeft en in de drankencentrale werkt? Lowieke heette de oude maalder. Hij was potdoof, alleen als ge een muntstukske liet vallen, hoorde hij heel goed. Hij kon direct zeggen hoeveel van die muntjes je moest hebben om vijf frank te hebben. 't Was toen nog met Belgische franken te doen.

Mieke Benny?

Gerda Dat is toch een ferme vent?

Mieke Hij zal wel normaal gemaakt zijn maar er mankeert te veel aan.

Gerda Als ge iemand echt graag ziet dan wordt veel ineens weinig of niets. En dan draaien uw ogen gelijk een paardenmolen.

Mieke Kan ik nog een pintje krijgen?

Jill Geeft mij ook maar iets. Dat feestvarken blijft lang weg. Het drinkt veel gemakkelijker...

Gerda Als ge weet dat er iemand betaalt, wilt ge zeggen.

Jill Niet bepaald. Ik kan toch ook betalen zeker?

Gerda Ik vermoed van wel. Alleen: ik heb de kleur van uw geld nog niet gezien.

Jill Gewoon euro's aan toonder. Punt.

Gerda Tegen de binnenkant van uwe portemennee geplakt.

Jill Ik dacht om mij vandaag eens een goed stuk in mijne kraag te drinken, maar aan dit tempo van de bediening lukt dat niet.

Gerda 'k Zal er twee te gelijk op de tafel zetten.

Jill Dat kan straks ook nog. Eentje met ne keer, voorlopig.

Mieke (naar het raam, kijkt naar buiten) Als ge van de duivel spreekt...

Jill Zwijg! Ik kan dat niet horen. Een duivel met staart... 't Zal tegenwoordig ook wel anders zijn zeker, moderner?

Mieke 't Is begot uw lief, Jilleke.

Jill Heb ik dan een lief?

Mieke Die smalle die altijd zijn tong twee keer moet ronddraaien voordat hij iets gezegd krijgt.

Jill (ook naar het raam toe) Nu ge het zegt. Het is die snotneus die altijd bij Lowieke is.

Mieke Die snotneus waar gij verliefd op zijt.

Jill Nu ge het zegt: die smalle. Moet ik daar verliefd op zijn? Hij drinkt alleen maar bier als hij op voorhand weet dat iemand zal betalen.

Gerda Zo ken ik er nog. Jaja, er moet altijd iemand betalen.

Jill En moet ik daarom verliefd zijn? Ik zou niet weten waar mijn gevoelens voor dat manneke zitten.

Gerda In mijn broekzakken zeker!

Jill Dat kan. En mijn pintje?

Gerda Ik kan niet alles tegelijk. Klappen en tappen.

Gerda zet pint op de tafel, Jill en Mieke gaan zitten en drinken. Gerda terug achter toog.

Mieke In de donker zien alle katten grijs.

Jill Wat wilt ge nu weer zeggen?

Mieke Kat is kat en vent is vent.

Jill Maar die kleine is dat een vent?

Mieke Iedereen die een bolletje onder zijn kin heeft, zo een slikker, bedoel ik, is een man.

Jill Ik dacht aan iets anders.

Mieke Snapt ge nu waarom ze zeggen dat gij naïef zijt? Een vent dat ziet ge aan het gezicht, het geheel.

Jill Poten en oren?

Mieke Het geheel, suske!

Gerda Nu ik er aan denk: moet er in het groene fabriekske niet meer gewerkt worden?

Mieke (vragend) Het groen fabriekske? Wat is dat voor een beest?

Gerda Moet ik er een tekeningske bijmaken?

Mieke Oh, bedoelt ge dà. Daar kan ik niet op antwoorden. Het is meer seizoenswerk, als ge dat bedoelt.

Gerda Eigenlijk moet ik dat allemaal niet weten. Hoe minder dat ne mens weet zoveel te beter, peis ik zo.

Jill Misschien is er niet over praten het beste.

Mieke En dan (tot Gerda) hebde gij meer tijd om na te denken...

Jill En om pintjes te brengen.

Joske (binnen, blijft aan de deur staan) Moeten vrouwen geen soep meer maken?

Mieke Ook de afwas is al gedaan. Zijt gij nog altijd een racist?

Gerda Geen discriminatie, Joske. Vrouwen zijn vrije wezens. Gij moogt in 't vervolg wat vroeger komen. Dan kunt ge de afwas nog helpen doen. Bij mij in de keuken.

Joske Normaal ben ik toch eerst. En ik heb nog nooit de afwas mogen doen, in de keuken.

Jill Hier achter de toog kunt ge al oefenen.

Joske Dat is hetzelfde niet.

Jill Afwas is afwas.

Gerda Van de afwas in de keuken krijgt ge heel zachte handen. En dat is achteraf voor van alles goed.

Jill En van de afwas achter de toog extra dorst.

Gerda Waar blijft uwe vriend nu?

Joske Hij zal de afwas aan 't doen zijn. Ze gebruiken daar twee borden voor de soep en twee voor de groenten en het vlees.

Jill En de patatten dan?

Gerda Serieus nu.

Joske Hij zal moeten werken.

Gerda Vandaag? Op 1 mei?

Jill Nu weet ik het. 1 mei. Feest van alle fanfares.

Mieke En omdat we hier geen fanfare meer hebben, vieren we vandaag plastronnekesdag.

Jill En het feestvarken heet Lowieke Plastron.

Gerda Knap, Jill. Goed gevonden. En vandaag zouden we dat voor de vijfde keer kunnen vieren. Eigenlijk is het een uitvinding van Lowieke zelf.

Jill Maar het feestvarken mankeert nog. (kijkt naar raam, kijkt aandachtig naar buiten) Waar blijft die plastron en dat ventje?

Mieke Heel veel plastron maar nog meer vent. Van voor en van achteren.

Gerda En Lowieke ziet op gene euro. Zijne papa verdient goed.

Jill Moeten we niets versieren?

Gerda Als gij straks nog enkele pinten gedronken hebt dan ziet ge zelfs niet meer wat ge zegt.

Jill Dan moeten we maar een liedje zingen. Of een potpourri met Vlaamse caféliedjes. Frans Bauwer, Will Tura, Eddy Walley, ...

Mieke Vlaamse liederen. Recht uit het hart. En doorgaan. Afwisselend drinken en zingen.

Gerda Drinken is o.k. En laat het maar rustig naar beneden lopen. Maar zingen? Spaar me daarvan. De laatste keer dat er hier gezongen is kon ik mijn pinten niet meer proper krijgen. Alles bleef maar plakken.

Mieke Op gene scheut Drecht zien. En Jill kan ook gedichtekes voordragen. Zij kent er nog drie van de kleuterklas.

Joske kijkt regelmatig naar buiten. Plots meent hij Lowieke te zien.

Joske Land, land in zicht.

Jill Wat? Wij zitten toch op gene boot?

Joske Seffens misschien wel. Als ge wat gedronken hebt.

Mieke Alles moet zijn tijd hebben.

Jill Het plezier bestaat er niet in van zat te zijn, maar om langzaam maar zeker van pintje naar pintje te kunnen overschakelen. Zo met uwe neus door het schuim te komen en het bovenste bier te drinken.

Joske En te verschieten dat die pintjes zo vlug leeg zijn.

Jill En dan bij storm op zee op een boot te zitten.

Joske (kijkt nog eens door het raam) Ja, 't is Lowieke. Nu kunnen we starten!

Ze kijken allemaal afwachtend naar Lowieke Plastron die een lange en opzichtige das draagt. Blijft bij de deur staan, kijkt aandachtig rond.

Lowieke Ja? En? Jullie waren op iets aan het wachten?

Joske Dat moet ge niet vragen, Lowieke! 't Is op u dat we zaten te wachten.

Lowieke Is het vandaag iets speciaals?

Joske Fanfaredag.

Lowieke Is het weer één mei?

Gerda Plastronnekesdag, Lowieke.

Lowieke Jaja, dat klopt. En waar zijn die volle pinten? Gerda!

Gerda (naar Lowieke toe) Ik heb het zo een beetje afgeremd.

Lowieke Dat is toch tegen uw profijt?

Gerda Ik dacht dat het toch geen zicht is als ze daar allemaal met een dikke kop en een lange tong op u zaten te wachten.

Lowieke Verkeerd gedacht. Maar goed. Het is de bedoeling die telt en dat waardeer ik.

Gerda Ik dacht ook dat gij misschien een discours had willen afsteken.

Lowieke Heb ik daar een gezicht voor?

Gerda Die ministers op mijne tv hebben dat zeker niet, maar toch zouden die uren blijven praten als dat mocht van die journalisten.

Lowieke neemt een klein spiegeltje uit zijn portefeuille en bekijkt zich. Tevreden spiegeltje terug weg. Maakt gebaar dat het nog wel meevalt.

Gerda Het is vandaag de vijfde keer dat Fanfaredag als Plastronnekesdag gevierd wordt.

Lowieke Echt? (telt op zijn vingers) Hoera, laat ons allemaal eens drinken. Ik trakteer.

Gerda Dat is nu eens echt geklapt. Ik zal tappen, begint gij al maar met te klappen.

Louwieke (neemt papiertje uit zijn broekzak, bekijkt papiertje) Heb ik dat geschreven? Ik kan het niet lezen. Gerda, eerst een pintje om te smeren. (Gerda serveert een pintje voor Lowieke die een grote slok drinkt, pintje op de tafel zet) Weten jullie wat plastronnekesdag wil zeggen?

Joske Leg het toch nog maar eens uit, Lowieke! Onze geest is gelijk een pintje bier: meer leeg dan vol.

Lowieke (naar pint op tafeltje toe, drinkt nog eens en glas is meteen leeg. Hij zet ontgoocheld zijn glas neer en doet teken aan Gerda, die ondertussen aan al de anderen een pint heeft gegeven, zij brengt voor Lowieke een tweede pint) Hoera voor mijn papa. Gelukkig dat hij met het familiaal plastronnekesfabriekske goed zijn kost verdient en mij wat kan steunen.

Joske Gij zou ons iets vertellen over het ontstaan van Plastronnekesdag. Onze geest...

Lowieke (denkt na, telt op zijn vingers, maakt wat gebaren) Eigenlijk is dat vlug verteld. Half Brussel draagt onze dassen, plastronnekes, wil ik zeggen.

Joske En de andere helft?

Lowieke Die hebben niet genoeg geld. Einde verhaal. (tot Mieke) Zeg Mieke: als ik aan u nu eens iets serieus zou vragen, wat zoude gij dan antwoorden?

Mieke Ik ben aan het drinken en dan hoor ik niet goed.

Lowieke En anders loopt ge zo achter mijn gat. Of zie ik dat verkeerd?

Mieke 't Is te zien vanwaar ge begint te tellen. Er zijn dagen dat ik u ne schone man vind. En er zijn dagen waarop ik de schoonste vent lelijk vind. En dan loop ik zeker niet achter uw gat. Ne vent is dan langs voor en langs achter juist hetzelfde.

Joske Dat peis ik soms ook, van sommige vrouwen.

Gerda Kalm. Op tijd drinken en pas als ge begint zat te worden moogt ge zeveren.

Joske (springt dynamisch recht) Ik heb goesting om te dansen.

Jill (en Mieke gelijktijdig) Dansen? Met wie?

Joske Met wie?

Mieke (en Jill springen recht) Kies maar uit. Wij zijn alle twee beschikbaar. Tenzij Lowieke ook wilt gaan dansen. Dan is hij eerste keuze. (Jill knikt overtuigd)

Joske Racisten! (gaat zitten)

Gerda zet muziek op. De keuze wordt door de regisseur bepaald.

Lowieke Kom, Jill. Dit muziekske moet voor jou toch wel lukken.

Jill Als ik met mijn voeten maar niet over die fameuze plastron strompel.

Lowieke draait zijn lange plastron nog eens om de hals, danst stijlvol met Jill. Zij doet verliefd, hij is schijnbaar alleen in de muziek geïnteresseerd.

Gerda (naar Joske toe) Zijt ge ziek, manneke?

Joske Ja, moeke!

Gerda Kom, ik zal je wat leren.

Joske Dansen?

Mieke Hij kan geen pas houden.

Gerda Als hij maar goed vasthoudt.

- Mieke Ge kunt beter met een oude kruiwagen rijden dan alles in uw broekzakken steken.
- Gerda Wie zei dat?
- Mieke Ons moeder.
- Gerda Dat **was** echt een verstandige vrouw. Maar ze heeft niet lang genoeg geleefd.
- Mieke Waarom?
- Gerda Ze had u nog véél kunnen leren. Kom, tuinkabouter! En neem me maar eens goed vast want anders vallen mijn sjartellen af!
- Mieke (voor zich uit) Ik dacht dat dit een lege plastieken doos was.

Beide koppels dansen, Mieke kijkt schijnbaar niet-geïnteresseerd voor zich uit.

Henry gekleed als een wandelaar met korte broek en rugzak, hoedje met pluim, enz. op. Hij slaat de deur met een ruk toe. De dansers stoppen, kijken naar het vreemde heerschap. Hij heeft blijkbaar goesting om te dansen.

- Henry (naar Mieke toe) Als gij twee normale voeten hebt, dan wil ik met u dansen.
- Mieke Eksterogen.
- Henry Bij deze muziek stoort dat niet.
- Mieke Doe dan eerst die verhuishwagen van uwe rug.
- Henry (met een vlugge zwaai vliegt zijn rugzak met kampeermateriaal door de lucht) Kom, madame eksterogen. (trekt Mieke mee. Heeft blijkbaar de hele dansvloer nodig, het ontgoocht de anderen die ophouden met dansen. Zij drinken en kijken toe. Ook Henry stopt even later en bedankt Mieke met een zwaai. Mieke gaat zitten, Gerda naar de toog, zet muziek stiller naar achtergrondmuziek. Ook de anderen gaan zitten.)
- Lowieke (verbaasd) Hoe zijt gij hier binnen gekomen?
- Henry Door de deur, peis ik. Geweldig, hé? In ene keer binnen.
- Lowieke Dat klinkt vertrouwelijk. Zal ook zo wel zijn.
- Henry Het is hier een gezellige boel. (naar Mieke toe) Gij moet niet verlegen zijn dat gij een juffrouwke zijt. Zacht vlees en een goed gedoseerde voorkant. Ge moet alleen maar zorgen dat de heupen niet te vlug verdubbelen in breedte.
- Mieke Waar bemoeide gij u mee? Stukske verloren gelopen indiaan.

Henry (naar Gerda toe) Nu is het helemaal niet meer plezant. Stukske verloren gelopen indiaan. Dat is toch een affront.

Gerda Misschien een compliment. 't Is allemaal hoe dat ge het bekijkt.

Henry Kan ik een pintje krijgen?

Joske Eigenlijk is het hier een privéfeestje.

Henry Ja? En aan wat ziet ge dat?

Lowieke Gerda geeft die vreemdeling een pintje. (tot Henry) Gij kunt goed dansen.

Henry (tot Lowieke) Bedankt. (kijkt naar Mieke) Als ik een goede partner heb dan kan ik veel. Zelfs meer dan dansen. (tot Gerda) Zet eens een klein stukske muziek op. Zo van die moderne dingens is prima.

Henry wilt Mieke gaan halen om nog eens te dansen. Maar zij is er niet mee opgezet en geeft hem een klap in het aangezicht. Henry wrijft aan zijn gezicht en begint te lachen. Iedereen lacht mee.

Henry Mensen, dit is geweldig. Dat is jaren geleden dat ik nog een vlaai tegen mijn oren gekregen heb. (tot Gerda) Geef ons allemaal een pintje. (kijkt naar Mieke) Een cola mag ook.

Mieke stapt resoluut naar Henry toe en geeft hem een tweede slag in het gezicht. Henry valt bijna.

Joske (tot Gerda) Een tweede pintje.

Gerda tapt de pintjes, Henry geeft een briefje en doet teken dat hij geen wisselgeld hoeft.

Joske (tot Lowieke vertrouwelijk, maar toch duidelijk dat iedereen het kan horen) Als dat geen onderkruiper is, Lowieke. Die betaalt zo maar pintjes op uw feestje.

Henry (naar Lowieke toe, steekt hand uit) Ik ben Henry (kijkt lachend naar Mieke) De verloren gelopen indiaan.

Lowieke Hier komen alleen maar mensen van de streek.

Henry Lokale producten, streekgerechten. Groot gebracht met tomaten en bloemkolen uit de streek.

Lowieke Het is hier een uithoek. En een beetje bergop. Met de fiets is dat niet zo gemakkelijk.

Henry En als ge een paar pintjes gedronken hebt, kunt ge bergaf rijden. Ge zijt thuis voordat ge het weet.

Lowieke Of ge hangt ergens te drogen tussen de prikkeldraad, pinnekesdraad, zoals de mensen dat hier noemen. Met de fiets?

Henry Neen, te voet, à pied, zoals ze zeggen in mijn streek.

Joske Hoe kan nu een normale mens hier verloren lopen? Ge hebt die hoge draden van de elektriciteit en het lawaai van de autosnelweg?

Henry Ik zal niet normaal zijn zeker.

Joske De moed niet te vlug laten vallen. Gij ziet er normaal uit. Alhoewel: die verhuiswagen...

Men drinkt, proeft van de nootjes... Gerda brengt andere pintjes...

Henry (proeft nogmaals van pintje) Dat bier smaakt naar nog.

Joske 't Is daarom dat wij hier komen drinken.

Henry Eigenlijk ben ik verdwaald.

Gerda Ja? Ge ziet mijn café van kilometers ver staan, boven op de berg.

Henry Als de wind nu van een andere richting kwam dan had ik de reuk als herkenningspunt. Dan had ik dit café vroeger gevonden. Maar ik moest dit café niet hebben. Het blauwe fabriekske dat was mijn oriëntatiepunt. Daar moest ik zijn. Ja, dat was het!

Joske Het blauwe fabriekske? Gerda, weet gij dat staan?

Gerda Hier staan geen fabrieken. En het moet dan nog geschilderd zijn ook. Blauwe fabriekske?

Henry Het kan ook geel of groen zijn. Of baksteken rood.

Gerda (na wat denkwerk) Lang geleden heeft er hier, langs de andere kant van 't dorp, een ambachtelijke steenbakkerij gestaan.

Henry En wat kleur had die?

Gerda Dat was voor mijne tijd. Ik weet hier alleen een kastanjeboom staan.

Joske Rood was toch de kleur van dat fabriekske.

Gerda Grijs en soms zag het ook groen, zei men. Maar sommigen noemden het een rood fabriekske omdat er zoveel stof rondvloog. Het is gesneuveld voor de vooruitgang. De autosnelweg zou eerst rond de fabriek komen maar in Brussel vonden ze dat de vooruitgang belangrijker was dan lokale tewerkstelling. Ze hebben de berg langs de andere kant (wijst) in de steenputten gestort en dan hebben ze er een macadam van gemaakt. En alle jaren kappen ze er nog een

camion of vijf van die zwarte bucht in. Ge weet het toch: waar eens een put was wilt altijd een put blijven.

Jill (recht, wijst) Het kan zijn dat twee bergskes verder er nog een fabriekske staat. Ze kweken daar een soort konijnen.

Henry Anders niets?

Jill Hoe kan ik dat nu weten? Ik kom daar nooit! Ga dan zelf maar eens kijken!

Henry Ik dacht: ik had dit café van ver zien staan, daar zullen ze wel weten waar dat fabriekske groen of geel of welke kleur dan ook, ergens staat. Maar niets.

Joske Is het al niet genoeg dat wij hier regelmatig moeten pinten drinken?

Henry Ja, dat is een doorgedreven oefening. Een pint leegdrinken en de schuim in het glas laten, moeten jullie zeker nog leren.

Joske Oefening baart kunst. Als wij dat willen dan kunnen wij dat zeker. Gij met uw fabriekske.

Henry Ik moet naar de wc.

Joske Klein of groot?

Henry Dat weet ik nu nog niet.

Joske Klein is voor aan de kastanjeboom en groot...

Henry wijst naar de deur met vermelding wc.

Joske We moeten water sparen. Voor het milieu natuurlijk.

Henry Hoe kan ik dat nu op voorhand weten?

Joske Dat hebt ge met die vreemde luizen. Ze kennen het verschil niet tussen hun voorkant en achterkant.

Henry Ik zal het wel bijbetalen.

Gerda Laat u niet zot maken. (tot Joske) Houw uw manieren een beetje.

Jill (tot Henry) Moet ge uw woonwagen niet meenemen?

Gerda Er is papier genoeg op de wc.

Henry In 't slechtste geval kan ik straks nog naar de kastanjeboom gaan kijken. Of er twee keer rond lopen. (deur wc open en terug toe)

Joske Wat is me dat voor iets! Komt hier alles onderkakkelen.

Jill Hij betaalde toch voor iedereen een pintje. Wanneer drinken we eens van een rijke burger? (duidt op Joske)

Joske Ik, een rijke burger?

Jill Al die jaren dat gij op de kosten van anderen zat geworden zijt, is uwe portemonnee gezwollen gelijk een opgeblazen warme luchtballon.

Joske Dan moet er een gat in mijne portemonnee zijn.

Gerda Als Lowieke niet zo vrijgevig was dan dronken jullie pompwater. Zonder schuim of broebelkes.

Joske Als ik ook met mijne portemonnee zwierde dan kon Lowieke niet zo vrijgevig zijn. En dan dachten jullie waarschijnlijk dat hij een gierigaard was.

Lowieke En ik zit niet op mijne portemonnee. En Joske is mijne beste vriend en die mag voor de rest van zijn leven op mijn kosten drinken.

Gerda (tot Lowieke) Ge gaat toch niet doodvallen zeker?

Lowieke schudt zijn hoofd.

Gerda (tot Joske) En gij, Joske,

Joske Ook niet. Ik wil blijven leven, zolang er bier is.

Gerda Dan is mijn kostwinning verzekerd.

Mieke (inspecteert de rugzak van Henry) Dat is nogal een verhuis. En allemaal nieuw materiaal.

Jill Normaal. Alles is in het begin nieuw. Toch normaal zeker?

Mieke Ik vind dat raar. Mijn broer die ging vroeger ook kamperen en zijn potten en pannen waren vol roest en rookplekken.

Lowieke Kampeerders kunt ge best vergelijken met boeren.

Mieke Ja?

Lowieke Achter de fabriek van mijn papa hebben twee boeren een grote lap grond liggen. Bij de ene ziet ge niets anders dan onkruid en bij de andere ziet ge geen onkruid. Ik denk zelfs dat er kampeerders zijn die nooit hun tassen of borden wassen. Het schijnt zelfs dat dat extra smaak geeft aan het eten.

Mieke Ik vind het niet normaal. Een kampeerder met allemaal nieuw materiaal.

Lowieke Hij zal dat voor zijn verjaardag gekregen hebben zeker.

Mieke Venten op die leeftijd krijgen voor hun verjaardag hoogstens een etentje in een frituur. Die moeten zelf geld hebben.

Lowieke En waarom niet in een klasse restaurant?

Mieke Dat kost te veel!

Jill En heeft hij al gezegd hoe hij heet?

Lowieke Hebt gij het gevraagd? Die mens komt hier een pintje drinken. Ge moet dan toch uw rijbewijs of abonnement op de trein niet laten zien?!

Joske Maar wel dorst hebben.

Mieke En al die gekleurde fabriekskes...

Joske Hij zal kleurenblind zijn. Dat is toch menselijk?

Gerda We moeten over gekleurde fabriekskes maar gewoon zwijgen. Daarbij: ik weet er niets van.

Mieke Daar is niets mee aan de hand. Ik zou niet weten wat ik met gekleurde fabriekskes te maken heb.

Jill En ik ook niet.

Lowieke Ik denk dat het een stomme uitspraak van onze kampeerder was. Iedereen zegt al eens iets dat toevallig met iets zou kunnen te maken hebben.

Mieke Ik vind het een verdachte kerel.

Joske Een verloren gelopen sukkelaar.

Mieke Zo slecht gekleed is hij niet, als het echt een sukkelaar is. En hebt ge zijne portefeuille gezien? Een pak briefkes van 50 euro.

Joske Op zijn goei momenten heeft Lowieke een pak van die groene briefjes bij.

Mieke Als gij niet in zijn buurt bent. Anders duren die goei momenten niet lang.

Lowieke Mensen: Joske is mijne maat, oké?

Een korte stilte. Henry uit de wc. Blijft staan met de deur in de hand.

Henry Een geslaagde operatie. Als men nog dorst heeft dan betaal ik er eentje.

Gerda Ze hebben altijd dorst. En zeker mijn schuif.

Henry (haalt geld uit portefeuille, Mieke geeft Joske een teken om naar de portefeuille van Henry te kijken Henry betaalt Henry ziet dat men naar zijn portefeuille kijkt) Een tournee. (kijkt naar Mieke) Het mag ook cola zijn.(Dit zint Mieke helemaal niet)

Gerda neemt geld aan, legt het op de toog en bedient iedereen.
Gerda geeft wisselgeld aan Henry die teken doet dat ze het mag houden.

Gerda Mijn kas zal niet kloppen.

Henry Beter te veel dan te weinig.

Mieke (tot Henry) Gij moet precies vandaag nog niet naar huis.

Henry Wat dag is het vandaag?

Mieke Gisteren was het zondag.

Henry Dan blijf ik nog een weekje weg van huis.

Joske Ik zou toch de eerste dagen niet te fors uithalen.

Henry Ik vermoedde dat er hier in deze streek niet te veel bankautomaten waren, daarom heb ik wat mondivoorraad bij. Handig, toch? Van honger sterven is het laatste, niet?

Lowieke Weet gij dat hier een camping is?

Henry Ze hebben tegen mij gezegd dat hier een vroegere boerderij staat die men nu een fabriekske noemt. Blauw of rood, of ik weet het niet meer welke kleur, een camping is

Mieke Nooit van gehoord.

Gerda Naast mijn café zijn er nog 2 bomen op de heuvels hier. Verder alleen draad om de koeien op de wei van de eigenaar te houden. Geen camping. Meneer: hier is geen camping.

Henry Zeg maar Henry. Henry, de camping boy.

Jill Henry, het wordt vandaag slapen in openlucht. En het zou kunnen dat het gaat regenen.

Henry Heerlijk. Zo met mijn voeten buiten mijn tentje en wakker worden van natte voeten.

Jill Tenzij een koe aan je grote teen komt zuigen.

Henry Die zal dan wel maagkrampen krijgen en moeten overgeven. Ik smeer mijn voeten in met kamfer.

Jill Is dat niet dat spul dat vroeger de slechte coureurs gebruikten om de rest op afstand te houden?

Henry Ziede gij mij al koers rijden? Heb ik daar een body voor?

Jill Hebde gij een body om te kamperen?

Henry Ik gebruik dat spul tegen het schuiven van mijn voeten in mijn wandelschoenen.
Jill Koopt kleinere schoenen dan blijven uw voeten op hun plaats zitten. En zullen ze minder stinken.

Henry (laat een ontblootte voet zien) Dat valt toch mee?

Jill Als ge uwe neus dicht nijpt.

Lowieke 't Is een kwestie van gewoon worden.

Gerda (komt ruiken) Het valt wel mee. Waar jullie nu over zeveren! Regelmatig een lege pint omhoog steken en alles komt in orde.

Lowieke (naar Henry toe, ruikt eerst aan de ontblootte voet maar ruikt niets) Joske zal de tent wel helpen opzetten. Jill is ook handig met tenten. En Mieke is prettig gezelschap voor mannen.

Joske Als ze niet te veeleisend zijn.

Gerda Misschien heb ik wel een oplossing.

Lowieke Ook kandidaat, Gerda? Ja als je al een tijdje alleen slaapt. En, zo erg zal kamfer nu ook wel niet stinken. Als je slaapt ruikt ge dat niet meer.

Joske Maar daarvoor wel!

Henry Wat was dat voorstel?

Lowieke Je mag gewoon bij Gerda de voeten verwarmen.

Gerda Zwijg ne keer. Ik dacht dat gijlie mijn vrienden waart. Gij zou mij niets gunnen.

Lowieke Gunnen wel, maar niet in uw ongeluk laten lopen.

Gerda Ik heb nog 2 kamers vrij. Van vroeger toen men aan de snelweg werkte. Dat werkvolk moest toch ook ergens slapen.

Henry Dan zou ik uit de nood zijn, al was het maar voor ene nacht.

Gerda En hoelang zoekt gij hier te blijven.

Jill Vanaf 2 nachten wordt het goedkoper. En vanaf 5 nachten moeten er dan weer ander lakens gelegd worden.

Henry Ik weet dat niet. Moet ik dat weten?

Gerda Aan mijne man kan ik het niet meer vragen...

Henry Is die er uit getrokken?

Gerda Overleden. Tien jaar geleden.

Henry Mijne baas moet dat weten. Ik niet!

Gerda Uwe baas? Hebde gij een baas? Ik dacht dat gij zo maar een verloren gelopen camping boy waart. Het gebeurt nog dat er een eenzame toerist hier op de heuvels verloren loopt en...

Lowieke ... En zat buiten strompelt!

Gerda Maar wel op de goede weg gezet. Ik laat mijn klanten niet verloren lopen.

Jill Die met een stuk in hun botten in de gracht terecht komt, komt waarschijnlijk nooit meer terug. Dat hebt ge met die diepe grachten.

Mieke Wat voor baas hebt gij, Henry?

Joske Ook al belangstelling, Mieke?

Mieke ne Vent is ne vent. Ik weet nu al jaren dat de geschikte partij bestaat, maar als ik zelf op zoek ga dan vind ik ze vlugger! Voorlopig komt gij nog niet in aanmerking, Joske!

Henry Ik heb de beste baas van heel de wereld. Hij zei mij gisteren dat ik maar moest gaan kamperen. Gewoon. Kamperen. Als dat geen bovenste beste baas is.

Lowieke En ziede gij uwe baas dikwijls?

Henry Bijna alle dagen en de hele dag.

Jill Bij de baas op de schoot.

Henry Neen, ieder heeft zijn hoek, zijne bureau.

Jill En wat maken ze daar in dat fabriekske?

Henry Niks. Wij maken niks.

Lowieke Dat had ik al gedacht. Te veel gepraat de laatste tijd. Uwe baas was u moe geworden. Ga maar eens goed uitwaaien op die heuveltjes daar, zal hij gezegd hebben. En hij kocht nieuw kampeermateriaal.

Henry Neen, dat materiaal kwam uit het economaat. Het stond verborgen tussen pakken papier, stylo's en landmetersmateriaal. Het was een soort noodrantsoen.

Jill Als uwe baas iemand moe is dat stuurt hij die wandelen. Rugzak met potten en pannen. Gij werkt zeker voor een firma die niet moet opbrengen.

Henry Het zal nog niet! Vorig jaar hebben we allemaal een spray gekregen om het zweet weg te spuiten. Het was om niet meer uit te houden. Stinken dat zweet kan doen.

Joske En gij dacht meteen aan een fles kamfer.

Jill (naar Henry toe) Zeg Henry, nu ben ik toch wel nieuwsgierig om te weten wat dat gij doet om aan de kost te komen.

Henry Dat zoude eigenlijk aan mijne baas moeten vragen. Hij zegt wat ik moet doen. Hij zal wel weten waaraan er geld verdient is. Mijn loon komt alle maanden op de bank. En die doen toch geen vrijwilligerswerk. Het zijn eerder moutebollenverkopers.

Jill Toch iets verdacht. Hij, uwe baas wil ik zeggen, dronk zijn koffie leeg, nam een stylo en plaatste het punt ergens op een landkaart, gaf u een kus en een bonneke om die rugzak met die koebellen te gaan afhalen. En ge mocht vertrekken.

Henry Een kus? Onze baas kust zijn vrouw alleen maar als ze verjaart. En dat is maar ene keer per jaar. Zoals iedereen.

Mieke Kussen? Hij kan dat hier allemaal komen leren. De kus op de linkerkaak, de rechterkaak en de kus op de volle mond. Nat of droog.

Gerda Als er een bakske bier of twee afgedronken wordt dan is mijn café beschikbaar, zeker als er geen glazen gebruikt worden.

Lowieke En Gerda wilt ook demonstreren. Wat ge eens gekunnen hebt, blijft ge kunnen. Het zal wel lukken, Gerda.

Jill Henry, zeg het eens: gij werkt voor ...

Henry Doorzoek mijn rugzak maar. Hé, we kunnen er een spelletje van maken. (tot Gerda) Laat ons nog eens drinken.

Gerda tapt, doet lege pinten weg, vervangt bierkaartjes, wrijft de tafel proper, enz...

Henry (kijkt naar Mieke en Jill) Doe maar. Geld zit er niet in.

Mieke en vooral Jill doorzoeken de rugzak. Lowieke en Joske kijken toe. Wat kleding, een Rolmeter, een bol koord en een dubbele meter.

- Jill (toont bol koord) De prijs van (kijkt) de Aldi zit er nog op. Vreemd.
- Mieke (toont rolmeter in ronde behuizing) Een nagemaakte slak. Waarvoor dient zoiets?
- Joske (neemt de dubbele vouwmeter, plooit die gedeeltelijk open) Waarvoor dient zoiets?
- Henry (komt bij de geopende rugzak staan, pakt het een en ander vast) Allemaal gekende voorwerpen voor een kampeerder.
- Joske Eigenlijk kan men alles wat vreemd overkomt gebruikt worden om iets te meten. Maar waarschijnlijk ook voor iets anders. Met zo een bol koord kunt ge ook uw leven vlugger beëindigen dan geprogrammeerd. En zo een rolmeter...
- Henry Stop. Dit materiaal is bestemd om metingen te doen in de natuur. Als ge van de natuur houdt dan moet ge soms ook eens iets kunnen meten en mijne baas zal aan het een en ander gedacht hebben. Ik heb een verstandige baas, moet ge weten.
- Lowieke Ik heb vorige week ergens gehoord dat er hier in de buurt een aansluiting komt op de snelweg en dat men dat eerst wilde laten meten door een soort landmeters. Kwestie van te weten welke boer er een stuk grond moest afstaan aan de vooruitgang. Ik denk dat Henry een soort landmeter is, al heeft hij er het model niet voor.
- Henry (neemt dubbele meter in de hand) Zou kunnen, maar wat doet ge met zo een ding dat maar 2 meter lang is?
- Lowieke Daar zoudt ge van verschieten. Kilometers kunt ge daarmee meten. Alle twee meter zet ge een streepke en zo verder. Ge zijt dan wel lang, héél lang bezig, maar wegenwerken duren toch héél lang?
- Jill Ge kunt dat ook door die koord af te rollen en nadien die koord te meten. Dat duurt dan zo lang niet.
- Henry (drinkt) Drink allemaal maar eens. (drinken) Gij zijt me allemaal verstandige kerels.
- Jill En vrouwen!
- Henry Natuurlijk. Eigenlijk ben ik een natuurmens. Ik onderzoek de evolutie in de natuur. De breedte van de grachten, de dikte van de bomen, de hoogte van de bomen, de lengte van het gras, enz.
- Joske (wil verstandig doen) Hoe meet ge een boom?
- Henry De hoogte?

Joske Natuurlijk.

Henry Daarvoor gebruiken we een toestelletje en de stelling van Pythagoras. Wij gebruiken dat systeem eigenlijk voor schoorstenen, bruggen, heuvels. Maar voor bomen moet dat ook lukken. Zelf heb ik zo nog geen bomen gemeten. Ik kruip er gewoonlijk op en laat een koord naar beneden.

Jill Zeg het nu maar, Henry. Gij zijt geen bakker, wat dan wel?

Henry Dan zal ik het maar zeggen. We kunnen er nog altijd een wedstrijd van maken. Iemand zou plots rijk kunnen worden.

Jill En de rest morgen geen eten.

Joske Na twee pinten kan ik niet goed meer tellen. Landmeter van het ministerie van Dingens. Of zoiets. En uwe baas was u moegezien. Hij wilde enkele dagen rust.

Henry En? Ja, Joske. Ik denk dat gij gelijk hebt. Of toch bijna. Mannen, ik voel mij zo moe. Gerda, is die kamer met ontbijt vanaf nu beschikbaar? Ik bedoel spek met eieren en donker brood.

Gerda Dat is tegen meerprijs verkrijgbaar.

Henry En wat is dan de prijs?

Gerda Daar moet ik nog over nadenken. Als de gasten goed drinken dan daalt de prijs, gewoonlijk. Voor hoeveel dagen moet ik uw kamer reserveren?

Henry Weet ik niet. Morgenvroeg na het ontbijt misschien. (toont met beide handen) Zo twee sneetjes spek met de buik naar elkaar toe...

Gerda Ge gaat niets te kort komen.

Joske Ge gaat niets te kort komen! Dat belooft. Misschien krijgt ge nog wel geld bovenop.

Henry (laadt alles in zijn rugzak, laat de potten even rammelen. Doet rugzak om.) Waar moet ik zijn? (legt geld op de tafel) Voor het laatste rondje. (kijkt naar de anderen) Tot morgen!

Henry volgt Gerda naar de deur naar de kamers (voor de toog). Gerda en Henry af.

Joske Zo had ik me deze viering niet voorgesteld. Gerda draait rond die rugzaktoerist zijn gat. Ze doet alsof het voor haar de man van de laatste kans is.

Lowieke Wat zoude gij doen, Mieke?

Mieke Naar de andere kant kijken.

Lowieke Ja?

Mieke Dat is toch geen man?! Dat is een kamerplant die ze vergeten te gieten zijn.

Lowieke Ik dacht nochtans dat gij...

Mieke Verkeerd gedacht. Ik zie graag mannen, echte mannen. (kijkt weg, voor haar is dit onderwerp af.)

Lowieke (vertrouwelijk tot Mieke) Aan iedere man mankeert wel iets. Die Henry werkt en verdient zijn kost. Ik denk zelfs dat hij schoon manieren heeft. Met zo een man kunt ge zelfs in de stad gaan winkelen. Wat mankeert die kerel dan wel?

Mieke Ik vertrouw hem niet. Was dat nu zo moeilijk om bij het begin te zeggen dat hij een lid van een natuurclub is, of een soort landmeter, of een verloren gelopen soort kalkoen?

Lowieke Wat hij is als beroepsmens is toch niet belangrijk. Als ge zo een man aan de haak slaat dan moet ge zelfs geen keuken meer uitrusten. Potten en pannen zijn er al!

Mieke Ik vertrouw die kerel niet. Ik denk dat hij op het geroddel is afgekomen, in opdracht van zijn baas.

Lowieke Geroddel?

Mieke Geroddel die te maken heeft met die schuur van de boerderij die afgebroken is.

Lowieke Henry komt van Brussel en roddel fladdert zo ver niet.

Mieke 't Is ne rare kerel!

Lowieke Een goede partij, die ge in de handen van anderen duwt. Ge moet er iets voor doen, willen veroveren! Liefde moet je laten groeien! Openbloeien. Uw kans met twee handen grijpen!

Gerda (heeft nog iets van het gesprek gehoord, tot Lowieke) Ze mag hem hebben!

Lowieke Heeft hij is uw oren gebeten? Ik zie toch geen bloed.

Mieke (tot Lowieke) Gij denkt dat vrouwen alleen maar met brood en spelen bezig zijn. Vrouwen hebben meer te doen dan dat mannen denken.

Lowieke Moest ik een vrouw zijn, ik zou...

Mieke Maar ge zijt nu eenmaal geen vrouw. Probeer eerst een genietbare man te zijn.

Gerda Luister eens allemaal. Als Henry hier enkele dagen blijft dan kan ik er een extra cent aan verdienen. En als ik hier op de berg café houdt dan is het niet omdat ik jullie zo sympathiek vind. Voor mij zijn centen belangrijk.

Joske Als hij 's morgens maar niet te veel spek eet. 't Is niet omdat hij maar een smalle is dat hij niet goed kan eten. Ik ken dat soort: thuis maar een boterham met choco en hier heel de ijskast leegeten. Best te vergelijken met kamelen: een keer eten en veertien dagen hunne staart opheffen.

Jill (recht wandelt rond) Wat is dit een triestig feest. Ik herinner me nog goed hoe plezant het was vorig jaar.

Joske (naar Jill toe) Toen was het plezant, ja. Het was warm en de zon scheen tot laat in de avond. Echt gezellig!

Jill Ik had het zo warm dat ik mijn blouse uittrok en mijne beha...

Joske (vouwt handen als voor een gebed, onderbreekt Jill) Jaja, dat herinner ik mij nog. (gebiedend) Maar houdt vandaag alles maar aan. Zo is het genietbaar.

Jill Mijne eigendom mag gezien worden!

Gerda Zeker, kind. Gij hebt een schone vooruit. Venten reclameren altijd. Zien ze te weinig dan denken ze dat er niet meer is, zien ze te veel dan denken ze dat het niet echt is.

Lowieke Vorig jaar was het plezant. Nu moet het ook plezant zijn. Staat er niets achter de toog, Gerda? En waar zijn die vrolijke gezichten? (Lowieke kijkt naar de anderen, zelfs Gerda trekt een lachend gezicht. Joske begint te neuriën)

Gerda Joske springt gij ne keer achter de toog. Ik heb een paar schoteltjes versierd. (vlug achter de toog, neemt enkele schotels met halve boterhammen, blokjes kaas, koekjes, enz. en zet die op de tafels. Jill helpt Joske, zij neemt er ook eerst iets van) Jill! Wij doen ook mee, hé!

Mieke (bekijkt de schotels) Gij kunt dat toch schoon klaarmaken, Gerda.

Gerda Ik koop schoon materiaal.

Gerda zet de muziek op als achtergrondmuziek. Zij neemt voor iedereen een grote das (plastron) zoals Lowieke er een draagt, een hoedje. Schreeuwende kleuren. Iedereen kiest er eentje.

Jill En nu gaan we zingen. Allemaal.

Lowieke En wat gaan we zingen?

Gerda (én Jill en Mieke) Ons plastronnekeslied, natuurlijk.

Bij het Plastronnekeslied kan men zelf een muziekje bedenken. Het is een drinklied. Men articuleert de woorden en beweegt zich als op een soort rijdans. Eens iedereen opgesteld is zet Gerda de muziek af. Op het eind van dit bedrijf strooit Gerda een soort van confetti.

Mieke Moeten wij onze Brusselaar niet gaan halen?

- Joske Ik zou niet weten waarom?
- Mieke Hij trakteerde toch goed. En misschien kan hij ook goed zingen.
- Joske Ge moogt Lowieke dat voorrecht niet afnemen. Hij is toch voor niks Lowieke Plastron!
- Mieke Met het zingen, wilt ge zeggen? Lowieke kan niet zingen. Ons kat, die vorig jaar gestorven is, had meer muzikaal gevoel.
- Joske Op plastronnekesdag is Lowieke de eerste betaler. Hij mag zijn portemonnee boven halen. Het is tenslotte zijn feest. (naar Mieke toe) En hij kan zingen gelijk de beste. Ge moet alleen uw oren alle twee openhouden. Lowieke zingt in stereo.

Plastronnekenslied

Ref.
Het is van-daag pla-stron-ne-kes-dag
Niets moet, al-les mag, op pla-stron-ne-kes-dag
1.
Ge-woon een pint-je drin-ken dat mag
Twee pint-jes mag ook nog
Maar te veel is te veel op pla-stron-ne-kes-dag

Einde eerste bedrijf

Tweede bedrijf

De volgende dag 's morgens. Gerda zit aan het laatste tafeltje en geniet van een tas koffie. De middelste tafel staat gedekt voor het ontbijt. Gerda kijkt op haar uurwerk, neemt achter de toog een bel, doet de deur naar de kamers open en belt luid. Ze zet zich terug en geniet verder van haar koffie.

Henry op terwijl hij zijn haren aan het kammen is. Verdwaasd.

Henry Ik dacht dat de pompiers passeerden. Brand of zoiets.

Gerda De pompiers passeren hier alleen maar als ze dorst hebben bij caféoefeningen.

Henry Ik stond onder de douche en ineens dat lawaai. (handen aan hoofd, steekt kam weg) En waarvoor dient dat?

Gerda Goede morgen, Henry! Wat een heerlijke dag.

Henry (loopt wat doelloos rond, terug kam in de haren, kam weg) Zijt gij wel zeker dat het morgen is? Ik slaap precies nog.

Gerda Mensen die van de natuur houden moeten op tijd opstaan en genieten van het wakkerworden van de natuur. De haan die kraait, de dauwdruppels op de kelken van de bloemen. Toch mooi, hé!

Henry Ik ben gewoon om wakker te worden als de zon mijn voeten verwarmt.

Gerda Er is vandaag geen zon. Of wel moet ze verslapen zijn.

Henry Dat mag ook. Als de zon verslaapt dan zit ik nog op winteruur. Geen probleem. (naar ontbijttafel toe, besnuffelt alles) Is dat voor mij?

Gerda Dat is de basis. Er kan nog bijkomen. Zoveel brood als ge maar wilt, maar de korstjes ook opeten! En doe uw hemd goed toe.

Henry Wat was dat lawaai gisterenavond? Het leek wel alsof ze een varken aan het dooddoen waren en dat het varken niet wilde meewerken.

Gerda Begin er maar aan. (roert in de pan met spek en eieren) Dit is toch van een dood varken. Wel al een beetje koud, maar te warm is niet gezond. Gisteren was het plastronnekesdag. Ge hebt Lowieke Plastron toch gezien.

Henry (zet zich, terwijl Gerda toekijkt) Een héél schone plastron. Geweldige kleuren. Daar maken ze in Brussel voor een hele appartementsblok gordijnen van. (wijst naar thermos koffie) Is dat de koffie?

Gerda Giet maar in. Ge zult het rap genoeg weten.

Henry neemt de thermos en de schroefdop, die te ver was losgedraaid valt in zijn tas. Zet thermos terug neer.

Gerda De koffiepot is nog niet goed wakker, peis ik. (neemt stop uit de tas en schroeft hem heel even op de thermos) Probeer nog ne keer. (kijkt toe terwijl Henry zich bedient) Zie je wel: alle begin is moeilijk!

Henry (kijkt naar de pan) Zijt ge wel zeker dat dit varken dood was toen ze dat spek in de pan legden?

Gerda Zeker. Maar de varkens die gisteren schreeuwden, zoals gij dat noemt, die leven nog.

Henry Die slapen nu hun roes uit. En ik moet vandaag werken. Anders zal mijne baas niet content zijn. Ge moest mijne kop eens voelen!

Gerda Proef maar van het spek. Ongezouten en zachtjes gebakken. Zoals een biefstuk. Ge proeft het vlees zo terwijl ge er doorbijt. (naar haar tafeltje toe) Smakelijk. (zet zich)

Henry geniet met volle teugen van het ontbijt waaraan hij eerst met lange vingers begon te eten, maar nadien de smaak te pakken kreeg. Gerda ziet dat Henry de zwoerd wegsnijdt.

Gerda Hier in de streek zijn ze zuinig. De zwoerd eten ze ook op.

Henry Ja?

Gerda Alles wat van het varken komt is lekker.

Henry Daar moet ik nog over nadenken. Zeg, Gerda, wat ik vragen wilde: staat hier geen fabriekske in de buurt. Ik geloof dat men dit het groene fabriekske noemde, vroeger.

Gerda Gij met uw fabriekske toch. Gisteren had ge het over een rood fabriekske. Het enige wat ge hier op de heuvels kunt vinden is mijn café en twee bomen.

Henry En tegen mij was gezegd dat hier een grote beek liep en een goen...

Gerda (onderbreekt, is een beetje geïrriteerd) Neen. Misschien zijt ge uit een verkeerd vliegtuig gesprongen. (kijkt in bord van Henry) Moet ik nog wat brood bijhalen? Zonder meerprijs.

Henry Neen, dank u. Gij zijt veel te goed voor deze wereld.

Gerda Niet dat ik nieuwsgierig ben maar wat zijt gij eigenlijk van beroep. Loodgieter, natuurartiest of landmeter?

Henry Wat denkte gij zelf?

Gerda Niks. Ik denk niks. Landmeter met een bol koord en een vouwmeter? Ik denk een saboteur.

Henry Willen we het maar bij een soort natuurtoerist houden?

Gerda Voor mij maakt dat niets uit. Maar de mensen in 't dorp zullen zich vragen stellen.

Henry Zeg maar dat ik een schrijver ben die over de natuur hier een boek komt schrijven. Met op de voorpagina een kleurenfoto van uw café. Ze zullen jaloers zijn. En, ge moogt ook zeggen dat ik 's nachts mijn kousen aanhoud, kwestie van een beetje op temperatuur te blijven. Anders roddelen ze ook over u.

Gerda Over mij mogen ze roddelen en doen wat ze willen. Als mijn café maar marcheert. En weet ge nu al hoelang ge zoekt te blijven?

Henry Is dat nu belangrijk? De lakens worden toch maar eens in de week ververst.

Gerda De beenhouwer moet toch weten dat hij meer spek moet inslaan. De slager moet toch weten hoeveel varkens hij moet dooddoen. Bel maar ne keer naar uwe baas. En moet ik voor uw vrouw geen extra voorzieningen treffen. Misschien weet die ook graag op welke bergen haar man loopt.

Henry Ik heb geen vrouw.

Gerda Oké, ik zal dat maar geloven.

Henry Een vrouw zou mijn vrijheid als natuurtoerist te veel beperken.

Gerda Ge snuffelt te graag hier en daar, ja ik ken dat.

Henry Snuffelen is het juiste woord. Ik ga, na een uitbundig we-bezoek met pak en zak naar de hoogste top, hier in de buurt. (zwaait met zijn armen, uitbundig) Meten hoelang het gras hier is en proberen vast te stellen of droog gras breekbaar is. Dat is heel belangrijk. Zoude gij ne keer graag met mijn baas bellen. Ge kunt hem op de man af vragen wat ik hier kom doen. Zeg er maar meteen bij dat ik een soort onveiligheidsgevoeg geef. Echt, Gerda: ik ben dat gezaag over mijn beroep meer dan beu.

Gerda Het is al goed.

Henry Neen, (haalt zijn gsm uit zijn broekzak, tikt een nummer in) een ogenblikje. (spreekt in gsm) Met mijn baas? Met Henry vanuit het land van de heuveltjes. Ik

ga u mijn hospita eens doorgeven. Het is een nieuwsgierig vrouwtje, maar voor de rest valt ze mee.

Gerda (Henry geeft gsm aan Gerda, tot Henry) Dat was nu toch niet nodig geweest. Ik vertrouw u wel, maar de gemeentelijke administratie.(stem in gsm, Gerda antwoordt) Ja, met de bazin van café De Zevende Hemel. (luistert even) Zeker. Bedankt. Dag! (geeft gsm aan Henry)

Henry En wat zei mijn baas?

Gerda Ge had toch kunnen zeggen dat het een lieve vrouw was en geen oude bullebak zoals ik dacht.

Henry Denken, lieve Gerda: dat doen de paarden. Die hebben daarvoor een dikke kop gekregen. En ben ik nu een natuurtoerist in dienst van het tijdschrift De Mechelse Bloemkool?

Gerda Ja, maar ik geloof haar niet.

Henry Hebt gij al drugs genomen?

Gerda Drugs? Hoe komt ge daarbij? Dat is strafbaar en ge kunt er van doodgaan.

Henry Dat zeggen ze. Ik weet niet of het waar is. (vertrouwelijk) Eigenlijk zou ik eens graag een half kilootje in mijn rugzak hebben. Dan kon ik er van genieten op de momenten dat ik wilde. Van boven op de berg naar het dal kijken en stof nemen totdat ge geen dal meer ziet en zelfs die twee bomen niet.

Gerda Nu begint ge ook al een beetje zot te worden.

Henry Zolang het maar een beetje blijft. Veel is de trop.

Gerda Hoe komt ge er nu bij? Drugs?

Henry Verschiet niet: bij mij komt er van tijd tot tijd wat dwaze praat uit. Als het echt erger wordt dan begin ik door te trappen, zegt mijne baas.

Gerda Zolang ge het nog zelf weet valt het wel mee. Iedereen trapt een klein beetje door.

Gerda (naar toog toe om papieren in te vullen.) Ik moet ook mijn administratie aan de gemeente doorgeven. Dat is nodig want zij moeten weten wie er in ons dorp logeert. Stel u voor dat er hier een terrorist logeert.

Henry Dat zou dan erg zijn. De lokale politie moest dan misschien nog kogels gaan kopen en als dat niet in de begroting voorzien was dan moet er nog ...

Gerda Trek het nu niet in het belachelijke. Onze politie pakt meer bandieten dan die van heel het Brussels Gewest. En het belangrijkste is: als ge in hun "poten" komt ge geraakt er nooit meer uit. Geen ontsnappingen. Het zijn gewoon stielmannen.

Henry Nooit iets van in de gazet gelezen.

Gerda Vorige maand nog iets speciaals: twee bandieten hadden een camion met sigaretten gestolen. Twee agenten van bij ons kwamen dat te weten, achtervolgden de bandieten en schoten alle banden kapot. De bandieten zaten vlugger in de gevangenis dan ze dachten. De federale politie stuurde een fax naar onze commissaris, een broer van mij, of het nu wel echt nodig was om alle banden kapot te schieten. Er was zelfs sprake van dat de agenten de gebruikte kogels moesten betalen. Ze hebben daar in Brussel een hele dag via computermodellen een studie van gemaakt. De conclusie? Ze hadden maar 2 kogels mogen gebruiken, volgens het nieuwe reglement van inwendige orde en zuinigheid. Straf hé?

Henry Zo iets heb ik nog eens horen vertellen.

Gerda Mag ik de tafel afruimen of moet ik nog wat bijbrengen?

Henry Doe maar weg. Het was echt lekker. Is dat iedere morgen zo lekker?

Gerda Dat kan.

Henry Doe uw best.

Gerda Dat hangt af van de kwaliteit van het spek en of het varkentje lekker eten gekregen heeft. (ruimt de tafel af, maakt alles netjes) Ik schrijf in mijn logementsboek, als ik hem nog vind want het is lang geleden dat er nog iemand bleef logeren, beroep: natuurtoerist. (kijkt naar Henry) Maar een natuurtoerist heeft toch geen baas. Dat is een liefhebber die altijd maar snuffelt en op de reuk af gaat. Wat klopt er niet?

Henry (kijkt door raam) En heel het jaar door zit jij hier op deze berg. Ge kijkt naar die twee bomen, ge ziet de bladeren groeien, afvallen, en ge wacht op de volgende lente.

Gerda Zo is het niet. Vroeger, met mijn man, maakte ik ieder jaar een reis naar Oostenrijk. Altijd naar dezelfde bergen kijken.

Henry Ziet ge wel!

Gerda Maar die bergen waren ieder jaar anders.

Henry Hoe kan dat nu?

Gerda Meer of minder sneeuw en beneden de begroeiing. De riviertjes, de berggeiten, ...

Henry Het zal wel!

Gerda (naar de toog toe, terug met wet folders van reizen.. Gerda en Henry staan dicht tegen elkaar. Henry kijkt naar een grote folder die Gerda openhoudt) Hier, dat zijn mijn bergen. Als ze nog niet weggesmolten zijn. Daar heb ik mijn hart verloren en daar wil ik nog wel eens komen. Mijn man zaliger kende alle bloempjes en plantjes. Hij was een echte natuurtoerist.

Mieke (op, blijft staan aan de deur) Wel wel! Als dat geen verrassing is. Henry jongen als ge zo vlug verkocht zijt dan kan het geen echte liefde zijn!

Gerda Het café is tot 's middags gesloten.

Mieke Ik had zo een voorgevoel. Gerda, brandt de schuur zo geweldig hard? Mijn tante zal dat niet graag hebben. Maak de familie niet te schande.

Henry Ik versta u niet.

Mieke Gerda, met een avonturier van het stad en ge weet er niets van!

Gerda Gij komt alles verstoren!

Mieke Ik kwam nog net op tijd. Stel u voor dat ik hier even later kwam en het was een verstrengelde situatie. Gewoonlijk is het dan te laat.

Gerda Luister eens Mieke: wij waren samen over de Oostenrijkse bergen aan het praten.

Mieke Ja?

Gerda En ik doe wat ik wil en daar hebt gij niets mee te maken. Zijt gij jaloers, misschien? Henry vroeg of ik iemand kende die iets van drugs en zo afweet. Ik ben vergeten te zeggen dat gij daar wel het een en ander van weet. En deze zomer ga ik terug op reis, naar Oostenrijk.

Mieke Ja?

Gerda Ja! En alleen.

Mieke Dan mag er niemand meegaan?

Gerda Tenzij die iemand mijn reis betaalt. Gij komt helemaal niet in aanmerking. Omdat ge te gierig zijt en omdat ik in het slechtste geval een man zou meenemen. Die kan mij over die kleine riviértjes dragen.

Mieke Zo!

Gerda En nu ga ik de afwas doen. (naar Mieke toe) Gij moogt de natuurtoerist efkes van mij lenen. Het is een prettige ervaring, Mieke! 't Is wel een stedeling maar hij is zeer handig. (af naar keuken)

Mieke Ik had goesting in een koffietje.

Gerda Bedien u zelf en leg het geld maar op de toog. (af)

Mieke (tot Henry) Ook een koffie?

Henry Neen.

Mieke Iets anders dan?

Henry Is het waar dat gij al met drugs in aanraking gekomen bent?

Mieke bedient zich met koffie en zet zich aan de middelste tafel. Proeft van de koffie. Tast in haar portemonnee en legt gepast geld op de toog. Zet zich terug op een stoel.

Mieke Zo voorkom ik een derde wereldoorlog.

Henry Is het zo erg? Eens vergeten te betalen...

Mieke In ons familie hebben ze bijna allemaal dezelfde gedachtenkronkels. En eens ze een bepaalde stempel op uwe kop hebben geplakt...

Henry Hoe zat dat nu ook weer met die drugs?

Mieke Ik heb eens met iemand gevreeën die drugs verhandelde. Meer niet. En dan?

Henry Ik mag u, Mieke. Houd uw handen af van alles wat met drugs te maken heeft. Zeker de komende weken.

Mieke Daar heb ik nooit iets mee te maken gehad. (lege tas op de toog, kijkt naar Henry) En wat hebde gij met drugs te maken?

Henry Soms wel iets. Eigenlijk niet veel. Een klein beetje, ja!

Mieke Is me dat een verrassing.

Henry Misschien valt dat nog wel mee. Ik ga efkes naar mijn kamer. Ik ga me klaarmaken voor mijn eerste trip. Op naar de bergen.

Mieke Vergeet die twee bomen niet.

Henry af. Mieke kijkt voor zich uit. Lowieke op. Hij ziet er ontgoocheld uit. Met brief in de hand.

Mieke (Tot Lowieke, wijst naar brief) Dat is mooi, Lowieke! Een brief van een liefke. Dat wilt zeggen dat ge er zeker al enkele geschreven hebt. Want ze antwoorden allemaal niet. Dat is tenminste mijn ervaring.

Lowieke Een brief van een lief? Dit is van een belangrijke klant.

Mieke Een zakelijke relatie dus. Boekhoudkundige administratie. Moet ik u troosten?

Lowieke Liefst niet. Ik kan mijn eigen verdriet wel verwerken.

Mieke Is het zo erg? Verdriet in de derde graad.

Lowieke werpt de brief op de tafel voor Mieke op de tafel.

Lowieke Als ge dan toch zo erg geïnteresseerd zijt: lees hem dan maar. Ik dacht hem eens aan Henry te laten lezen, maar die is er niet.

Mieke Hij is zich aan het klaarmaken voor zijn eerste trip in de bergen.

Lowieke Dat hij dan maar die lange koord meeneemt. Ne mens weet maar nooit.

Mieke Mag ik die brief echt lezen? Als het over de firma gaat...

Lowieke Hier komen alleen maar vrienden van mij. Gij zijt er eentje van.

Mieke Echt? Vrienden en goei vrienden...

Lowieke Zevert niet! (zet zich aan verste tafel, kijkt naar Mieke die de brief uit de omslag haalt)

Mieke (leest stil en dan) Begot! Wat is dat? Zijn ze in Brussel zot geworden? Allée Lowieke. De plastronnekes van de fabriek van uwe pa waarvan gij de zaakwaarnemer zijt, maakt toch de beste Belgische plastrons. Manneke, daar moet politiek achter zitten. Dat stinkt!

Lowieke Ze hebben er geen parfum aangedaan. Een reukloze brief.

Mieke En wat gaat ge daar aan doen?

Lowieke Niks. Wat kunt ge daar aan doen?

Mieke Kunnen we niet gaan betogen?

Lowieke Brussel is veel te groot. Ons schoenen zouden versleten zijn voordat we terug thuis zijn.

Mieke En wat betekende dat eigenlijk: hofleverancier? Was dat een goede klant?

Lowieke Dat wil zeggen dat iedereen die op 't kasteel een plastron droeg er eentje droeg waar wij iets aan verdienden. En omdat ze nooit twee keer dezelfde plastron dragen en omdat sommige mensen zich ook verplicht voelden bij ons te kopen, leverde dat wel wat winst op. En daarbij: wij leveren geen plastrons van 10 euro. Iets goedkoop kan niet goed zijn, zegt men in de hogere kringen.

Mieke (wijst naar brief) En die Eric, wie is dat?

- Lowieke Een bediende. Een soort ploegbaas, als ge het zo wilt zien.
- Mieke Kunt ge daar geen zakske zelfgemaakte karamellen aan geven, iedereen is toch beïnvloedbaar.
- Lowieke Toch niet voor een zakske karamellen?
- Mieke Geef er dan twee. Ge kunt de zakjes altijd kleiner maken, maar het zicht doet toch ook wat.
- Lowieke En vorige week kreeg ik nog een bericht dat we nog voor lange tijd mochten leveren. Met veel van die schone woorden die ik niet allemaal verstond.
- Mieke Ge moet uwe kop niet laten hangen. Achter Brussel ligt er nog een stukske Vlaanderen. En daar hebben de venten een nek die beter geschikt is voor plastrons. Te dik is niet goed en beperkt de ademhaling.
- Henry (op met rugzak, hoedje, enz. kijkt naar Lowieke) Hebt ge slaag gehad van uwe papa?
- Mieke De politiekers in Brussel hebben hem een loer gedraaid. Hij mag op 't paleis geen plastrons meer leveren. Een zekere Eric heeft dat geschreven. Hier, lees maar!
- Mieke kijkt naar Lowieke, die knikt, zij geeft die brief dan door aan Henry die vluchtig leest.
- Mieke Is daar niets aan te doen? Gij komt toch ook van Brussel?
- Henry Ik denk dat daar wel een uitleg voor zal zijn.
- Mieke Een uitleg?
- Henry Het spijt me Lowieke. Maar na mijn vakantie hier, zal ik dat eens goed bekijken. Desnoods ga ik in Brussel, in de metro, met plastrons leuren. Natuurlijk plastrons van uw merk! (geeft briefje terug aan Lowieke, die hem wegsteekt. Henry af)
- Mieke Die Henry spreekt altijd in raadsels. Er zal een uitleg voor zijn. Natuurlijk: corruptie. Iemand uit Spanje of uit de Walen zal mogen leveren. Het komt er niet op aan wat ge kent, wat ge te bieden hebt, maar wie dat ge kent.
- Lowieke Ze willen Lowieke Plastron de nek omwringen.
- Mieke (troostend naar Lowieke toe) Ge moet u niet laten gaan, Lowieke. Zie, nu voel ik echt meer sympathie voor u. Ik zou misschien nog verliefd op u kunnen worden.
- Lowieke Bespaar me dat, Mieke.

Mieke Het kan altijd een bron van vreugde zijn;

Lowieke Schenk ons een goei pint in Mieke. We kunnen beter in het bier verzuipen dan in de miserie.

Mieke En mijn prachtig voorstel dan?

Lowieke Later. Als er een later komt. Zullen we met een pintje beginnen.

Mieke schenkt 2 pintjes in: een voor Lowieke en een voor haar. Ze zetten zich aan de middelste tafel. Ze drinken.

Gerda (op, kijkt naar de twee) Mooi. Wat is er te vieren?

Mieke Lowieke heeft verdriet. Een belangrijke klant heeft afgehaakt.

Gerda Het is altijd iets met klanten. Vorig jaar hebben er drie goei drinkers maanden ziek geweest. De brouwer wilde mij al uit het café zetten. De omzet was te veel gedaald.

Lowieke Ge had toch zelf wat meer kunnen drinken. Als de flesjes maar leeg zijn.

Jill (vlug op, over haar toeren. Naar tafel van Lowieke en Mieke toe. Neemt de pint van Lowieke die ze net neerzet en drinkt er van met een grote slok) Mensen, nu is er wat gebeurd. Een overval! (zet bijna lege pint neer)

Gerda Een overval? Hier staan geen huizen en lopen geen mensen rond. Een overval? Zijn ze een van de twee bomen aan het afzagen?

Jill Het klein boerderijke met die vervallen schuur... aan die grote beek (wijst in een richting) Ik heb 4 gemaskerde mannen gezien. En ze hadden geweren bij?

Gerda Zijt ge zeker dat het geen vislijnen waren? Daar liggen toch ook twee vijvertjes waar ze forellen kweken?

Jill Gemaskerde mannen. Bandieten, denk ik.

Gerda Dan moeten wij de politie bellen.

Jill Het kan ook een soort politie geweest zijn. Ze hadden een soort reclame op hun rug en ze waren helemaal in het zwart gekleed.

Gerda Iedereen loopt tegenwoordig met reclame rond. Moet ik de politie bellen of de bond van de georganiseerde misdaad?

Jill Ik weet het niet.

Gerda Dan kunnen we best wachten totdat er iemand doodgeschoten wordt. Dan weten we zeker dat het bandieten zijn.

Jill De politie kan toch ook schieten?

Gerda Ja, maar die zijn zuiniger met hun kogels.

Jill Dan wachten we wat langer. Dat zal toch wel niets te maken hebben met die Henry?

Gerda Henry? Ik zou het niet weten.

Jill Kunnen we iets drinken? Van al dat klappen krijg ik dorst.

Gerda Als de schuif maar meedrinkt. Want daar gaat het over. (kijkt naar de centen op de toog) Nog 2 pintjes te betalen?

Lowieke naar de toog toe legt geld op de toog. Gerda wilt wisselgeld geven.

Lowieke Hou het wisselgeld maar. Laat de toog ook maar eens meedrinken. (terug zitten)

Gerda tapt 2 pintjes voor Lowieke en Jill en zet die op de middelste tafel. Jill betaalt en ontvangt even later het wisselgeld.

Jill Het duurt lang voordat ze iemand doodschieten.

Gerda Ik denk dat het mannen van een verhuysfirma zijn.

Jill Ze waren gemaskerd.

Gerda Tegen het stof kan ook.

Jill Het zou toch spannend geweest zijn: overval op oude boerderij ten noorden van het dorpje De Heuvels. Boer werd de knoppen van zijn broek geschoten.

Ann (politie-inspecteur gekleed, bewust van de waardigheid, van bij de deur) Wie heeft er hier iets met drugs te maken? Kom vertel maar! Ik kan hier de hele dag niet staan wachten!

Lowieke Ge moogt gij ook gaan zitten, madame. En vandaag is het bier ook drinkbaar.

Gerda Wat?

Lowieke De schuim is zachter dan anders.

Ann Ik herhaal mijn vraag: wie heeft er iets met drugs te maken?

Gerda Waarom vraagt ge dat, madame?

Ann Inspecteur EersteKlas Snuffel. Ge moogt me gerust aanspreken met inspecteur.

Gerda Ik heb het zo niet begrepen op al die titels. De commandant van de brandweer van het naburig dorp zou een luitenant zijn. Geraak daar maar aan uit!

Ann Maar die gebruiken geen drugs, veronderstel ik.

Gerda Over drugs heb ik wel eens horen praten, maar meer niet.

Jill Ik heb daarnet gemaskerde mannen gezien, waren dat bandieten?

Ann Er is een georganiseerde huiszoeking aan de gang. Meer niet.

Jill Dan was dat gecamoufleerde politie.

Ann (tot Gerda) Ik veronderstel dat gij hier de baas zijt (Gerda knikt traag). Hoeveel mensen zijn in dit pand?

Gerda Iedereen is hier.

Ann (kijkt rond) Verloren schapen. Marginaal volk. (naar Gerda toe aan de toog) Noteer ik dat gij geen drugs gebruikt of stockeert? (achter de toog, bekijkt Gerda) Geen drugs; (knikt tevreden)

Gerda Gij had beter in Brussel gebleven. Daar zijn meer winkels en zo.

Ann Opdracht is duidelijk: drugs opsporen. (tot Mieke) Hoeveel joints gebruikt gij per dag.

Mieke Dat hangt er van af.

Ann Ga recht staan. (Mieke gaat voor het tafeltje staan. Ann bekijkt Mieke) Toch iemand die eerlijk is. (noteert in haar boekje) Een drugsgebruiker gevonden. Hoeveel joints per dag?

Mieke Zeg me eerst wat een joints is. Zo slim ben ik nu ook weer niet.

Ann (snuffelt bij Mieke van kop tot teen) Gij gebruikt geen drugs. Waarom liegt gij?

Mieke Ik lieg niet. Ik ben alleen zo dom als het achterste van een koe.

Ann (tot Lowieke) Ga eens recht staan, steekt uw armen omhoog. Waarom draagt gij zo een lange plastron? Zijt gij de zot van het dorp?

Men lacht met die vraag.

Ann Heb ik iets verkeerd gezegd?

Gerda (naar Ann toe) Hij leverde plastrons aan 't kasteeltje in Brussel.

Ann Het kasteeltje?

Gerda Hij was hofleverancier. Tot hij vandaag een brief kreeg dat er onderkruipers waren. Hij is hofleverancier af.

Ann Veel te eerlijk. Moet nog bijleren. Was hier ook geen bergtoerist op logement?

Gerda Een zekere Henry. Hij komt ook uit Brussel. Ge zult hem wel kennen?

Ann Brussel is groot, héél groot. Blijft die nog lang weg?

Gerda Dat weet ik niet. Normaal zal hij niet lang meer wegblijven, maar ik denk dat er een vijs aan loszit. Hij heeft een meetlatje bij om de lengte van het gras onder de twee bomen te meten.

Ann Verstandige man.

Henry (op, kijkt verwonderd rond) Wat gebeurt hier?

Ann Zijt gij Henry?

Henry Ja?

Ann Laat uw paspoort zien!

Henry laat paspoort zien.

Ann Ik wilde zeker zijn. (besnuffelt Henry, omhelst hem. Dat stoort Mieke die veel sympathie heeft voor Henry)

Lowieke Inspecteur Eerste Klas Snuffel, is de politie corrupt of kan iedereen zo een knuffel krijgen?

Ann Zo een plastron of een lange baard schrikt af.

Joske (op, kijkt rond, een beetje in paniek) De politie heeft aan een van die vijvers een drugssmokkelaar doodgeschoten. Mors dood. Knal, boem en dan dood.

Ann Groot succes dus. Daar moet ik naartoe. Verslag opmaken. Vreemd: ik heb geen kogels horen vliegen.

Joske Politiekogels hoort ge niet vliegen. Tenzij ze om uw oren fluiten.

Ann Maar ge gaat er wel van dood. Klopt dat niet, Henry! (Ann vlug af)

Joske Wat doet ge met zo een vrouw in uw bed?

Lowieke ne Sjot geven als ze in de weg ligt.

Jill Het schijnt dat strenge vrouwen, nederige zondaars zijn als het over seks gaat.

Joske Bij mij in het bed moet er geen biecht gesproken worden.

Mieke Wat vindt gij er van, Henry?

Henry Ze kan goed kussen, maar is een beetje te klein. Ik ga naar mijn kamer. (tot Gerda) Kan ik straks nog iets te eten krijgen?

Gerda Ik zal zien wat ik kan doen. Als ge naar boven gaat rammel dan niet te veel met die potten, met uw mobiele keuken, wil ik zeggen.

Henry blijft met zijn potten achter een deurstijl hangen en twee potten vallen op de grond en maken veel lawaai. Henry raapt alles op, af, deur toe.

Lowieke (legt 50 euro op de toog) Laat ons nog eens drinken. (kijkt naar de deur waarlangs Henry afgegaan is) Ik had gehoopt op die Henry, die Brusselaar, maar ieder voor zich zeker. Ik moet met mijn pa eens overleggen: we kunnen nog altijd met een kraam smoutebollen op de kermissen gaan staan. Dat hofleverancier zijn was een springplank. Een kwaliteitsnorm zonder dat het kwaliteit moest zijn.

Gerda Ge waart veel te goedkoop, Lowieke. Wat meer vragen per plastron en hier en daar steekpenningen geven. Een kinderfietsje, een gocart of zoiets.

Lowieke Eerlijke handel en wandel!

Gerda En tranen met tuiten wenen.

Ann (op met blocnote in de hand) Dat is weer uit de voeten.

Joske (tot Ann) En was die bandiet nu echt dood?

Ann Toen ik mijn verslag opmaakte, stelde ik vast dat het geen bandiet was.

Joske Aan wat kunt ge dat zien?

Ann Het was een vogelverschrikker. Zo een namaak mens om de roofvogels weg te houden van de vijvers met de kleine forellen.

Joske Hij lag toch op de grond.

Ann Gewoon van zijn sokkel geschoten. Jammer voor de belastingbetaler. We zullen het als een ultieme oefening noteren. Gebeurt nog wel eens. (naar Joske toe) Heb ik u al besnuffeld?

Joske Ja, uitbundig, maar een knuffel heb ik niet gekregen.

Ann Dat klopt! Knuffels geven is geen standaardhandeling. Ook al ben ik het niet verplicht: ik heb u allemaal op de hoogte gebracht van de stand van zaken. Dit kadert in het project waarbij de burger betrokken wordt bij het onderzoek.

Joske Het zou erg geweest zijn indien die ultieme schietoefening morgen in de Gazet Van Antwerpen had gestaan. Met een foto van het lijk.

Ann De politie heeft het altijd gedaan. Het onderzoek is nog niet afgerond. Nog een goede dag, allemaal.

Joske (Ann naar de deur, terwijl zij buitengaat en de deur toedoet) Moet ik de groeten niet doen aan Henry?

Einde tweede bedrijf

Derde bedrijf

De volgende dag na de middag. Gerda en Lowieke zitten samen aan de middelste tafel, ieder met een tas koffie.

Gerda Uwe papa, Lowieke, dat is een fantastische man. Toen wij klein waren volgde hij lessen voor ontwerpen van kleding.

Lowieke En wat is daar fantastisch aan?

Gerda Hij maakte voor al onze poppetjes de mooiste klederen die ge u kunt voorstellen. Kijk! (vlug achter de toog en vlug terug met een oude tas met daarin knuffels en poppetjes. Haalt er een poppetje uit) Dit is zo een van zijn eerste creaties. Met echte kleine knoopjes en ritssluitingen (laat zien, demonstreert)

Lowieke (heeft eigenlijk niet zoveel belangstelling, is down) Mooi!

Gerda (enthousiast) En dit! Dit is het eerste poppetje met ... (toont een nog kleurijker poppetje) ... een lange plastron. Toen al was hij een creatieve fantastische man. (Gerda houdt links en rechts van haar hoofd en streelt met de poppetjes tegen haar wangen. Naar voorzijde van podium, als verliefd op die poppetjes. Even naar Lowieke toe, toont de 2 poppetjes, lacht met de mooie herinnering) We speelden met die poppetjes. We waren kleine moedertjes. (kijkt terug naar zaal) Jaren later, ik was toen een jaar getrouwd. ...

Lowieke Met Fons, de loodgieter.

Gerda Fons kwam met zijn vrienden terug van een voetbalmatch. Ik denk dat het Anderlecht-Brugge was. Een dronken chauffeur met een grote kamion maaide het Golfke van de baan. En ook de gelukkigste man in mijn leven.

Lowieke Fons was een fantastische kerel.

Gerda De volgende dag heb ik niets anders gedaan dan geweend en nog eens geweend. 's Avonds zat ik in de donkere, (wijst naar een hoekje) gehurkt met de twee poppetjes tegen mijn gezicht aangedrukt. Uw vader kwam binnen. Eigenlijk had ik niemand meer verwacht. "Gerd, joeng, ik hen het Herman. We gaan een trippel drinken." Hij schonk 2 trappisten van Westmalle uit en zette ze op tafel. Even later zaten we tegenover elkaar. "Gerd, joeng, ik leef met u mee. Ik zal alles doen wat ik kan om u te helpen. Ik zal wel zorgen dat het café marsjeert en

dat ge niets te kort komt. Fons was een goede vriend van mij. (hij haalde een poppetje uit zijn binnenzak) Hier, laat dit poppetje je altijd aan Fons doen denken.” Ik bekeek het poppetje. “Fons leeft, “ schreeuwde ik. Je vader omhelsde mij, dronk zijn trappist leeg en was weg zonder dat ik de deur hoorde toeslaan.

Lowieke En waar is dat poppetje nu?

Gerda Op het kastje naast het bed. Iedere avond doet Fonske, want zo heb ik het gedoopt, het licht uit. Ik duw hem tegen de schakelaar en leg hem naast mij in het bed.

Lowieke Ge hebt het moeilijk gehad. Ik herinner me precies nog dat er op een moment sprake was om het café te moeten verkopen.

Gerda (met tranen in de ogen) Ja, en weer was er die fantastische vader van jou.

Lowieke Van een café openhouden kende hij toch niets?

Gerda Hij kende enkele journalisten en kreeg een geniale inval. **Het eenzame huis tussen de twee bomen op de heuvels** zo noemde men mijn café in een reeks artikels in de gazetten. Iedereen wilde naar hier komen. Mijn café was gered dankzij uw vader. En ik zag het weer zitten. Ik ben aan mijn tweede leven bezig, Lowieke. Herman, uw vader, is een fantastisch man, in alle aspecten.

Lowieke Wat is daar nu fantastisch aan?

Gerda Hij zorgde voor werk in eigen streek. In zijn fabriekske werken er nu toch al bijna vijftig mensen.

Lowieke En volgende week moet misschien al de helft gaan stempelen.

Gerda Zo een papa! Dat is toch geweldig, Lowieke!

Lowieke Gerda, het is gedaan met het plastronnekesfabriekske. Het is gedaan met ons dorpje. Sommigen dachten dat vroeg of laat ons dorpje aan inteelt ten onder zou gaan omdat er eigenlijk maar 3 families woonden en dat er geen vreemd volk in de heuveltjes kwam wonen. Te ver weg van de grote baan, de spoorweg of de industrie. We zijn hier een grote familie.

Gerda Ja, met als uitzondering de pastoor en de bakker, dat zijn inwijkelingen.

Lowieke Een familie die op haar laatste benen loopt.

Gerda Kijk eens naar die twee poppetjes, Lowieke. (toont de poppetjes) Dit is het leven van deze heuveltjes. Jouw papa, Lowieke, was een geweldige kerel. En nog!

Lowieke Ik kan het nog altijd niet geloven dat ons contract met het hof niet verlengd is. Als hofleverancier word je bijna voor heel je leven benoemd. Ontslagen worden is een schande.

Gerda Henry zal in Brussel wel eens rondkijken.

Lowieke Henry? Een man zoals de rest. Eigen belang en anders niets.

Gerda (vertrouwelijk) Ik heb toch een ander gedacht over die Henry. Wat denkt gij wat het echte beroep van Henry is?

Lowieke Gebrevetteerde leegloper. Anders niets. En dat madammeke van de politie heeft hij vroeger ook eens gekust, denk ik. Brusselaars die hier komen vrijen en schietoefeningen houden met vogelverschrikkers.

Gerda Deze morgen kreeg ik een telefoontje van zijn baas.

Lowieke Hij werkt dus.

Gerda Hij moet voor een soort geheime dienst werken. En hij heet niet Henry. Dat is een soort schuilnaam.

Henry (op, vrolijk, blij) Ik heb afscheid genomen van de grassprietjes. De groei zit er in. Ik zal vandaag naar huis moeten. Ik ga alles inpakken.

Gerda Vergeet de mobiele keuken niet. Zeg Henry, wat was dat pottengerinkel voor een show?

Henry (glimlacht) Wat zegt u? Een show? Leuk idee, niet? Drinken we straks nog een koffie van het huis, Gerda?

Gerda Als de toog mag meedrinken!

Henry Ge gaat dat toch niet in de rekening verwerken?

Gerda Ik ben zeer tevreden over uw gedrag, Henry. Alleen: ik snap niet wat eigenlijk uw bedoeling was om naar hier te komen.

Henry De natuur, Gerda! De evolutie van het leven in de natuur. Vooral de grassprietjes! (af)

Gerda (voor zich uit) Nu moet ik het toch weten. (naar de deur naar de slaapkamers, open, roept) Henry! Henry!

Henry (Terug op, verbaasd) Was er een aardbeving die ik niet voelde?

Gerda Uwe baas, mijnheer Georges, heeft gebeld. Hij vroeg of ik aan Leo wilde vragen om te bellen. Ik vertelde dat ge grassprietjes aan het meten waart en dat ge merkwaardige vaststellingen gedaan hebt.

Henry Nu ik toch wegga kan ik u misschien in ene keer vertellen wat mijn echte naam is. Mijn echte naam is Leo.

Gerda Leo Vercammen. Dat klopt. En de rest?

Henry Ik werk voor een dienst voor een ministerie. Meer mag ik niet zeggen. Ik werk ook regelmatig in opdracht van een andere dienst. Nu was ik hier voor drugs en accijnzen. (vertrouwelijk) Maar zeg dat tegen niemand anders. (naar Lowieke toe) En ...ik ben u niet vergeten, Lowieke. (vlug af)

Lowieke Wat wilt dat zeggen?

Gerda Dat hij u nog niet vergeten is. Ik heb het al gezegd, Lowieke: die Brusselaar is de slechtste nog niet.

Lowieke Maar een goeie is iets anders. Ik heb het gevoel dat hier alles om zeep is. Als ze in de gazetten wat schrijven over die drugs. Heeft men drugs gevonden? Iemand heeft de Heuveltjes kwaad willen doen. Ik hoop dat het bij die ene keer zal blijven..

Gerda (ruimt de tafel af en de tassen) Nog enkele dagen geduld, Lowieke, en alles valt terug in de plooiën.

Lowieke En dan is die Brusselse landmeter ook weg. Alles rustig (kijkt rond) Is Joske hier al geweest?

Gerda Ik had horen zeggen dat gij ruzie gemaakt had met Joske.

Lowieke Wat? Ik ruzie gemaakt met Joske? Welke ezel probeert zich nu interessant te maken met leugens?

Gerda (geeft Lowieke een kleine knuffel om haar leugentje goed te maken) Ik zei maar zo wat. Het schijnt dat hij naar de gemeente gegaan is. De technische dienst.

Lowieke Zijn zuster is hoofd technische dienst. Ze kent niets van rioolbuizen of fietspaden, maar alles marcheert toch.

Gerda Marcheren, daar komt het op aan! Gezond verstand, Lowieke.

Lowieke Wel, Gerda, mijn gezond verstand zegt dat ik naar Joske op zoek moet gaan. 't Is toch zo'n goeie soldaat! (naar deur, af)

Gerda ruimt wat op achter de toog. Mieke op.

Mieke (roept) Dag Gerda! Mag ik eens vlug naar de wc gaan? (naar wc en af)

Gerda Doe maar op. Als ik maar niet moet helpen! Vroeger deden ze dat in het struikgewas aan de kastanjeboom, nu komen ze mijn wc verslijten. Die zijn vergeten dat het hier een café is zeker?

Mieke (terug van de wc) Nu weeg ik tien kilo minder.

Gerda Twee keer per dag zo een operatie en ge valt door de filter van de koffiepote.

Mieke Geen volk vandaag?

Gerda Lowieke is daarnet gaan lopen. Ik denk dat hij tegen de kastanjeboom staat. In open lucht is dat goedkoper.

Mieke Als het zo zit: ik zal een pintje meer drinken.

Gerda En laat de schuif ook eens meedrinken. Ziet ge wel: overeenkomen is een kwestie van geven en nemen. Komt ge voor de gezelligheid of voor Henry?

Mieke Als het kan: voor alle twee.

Gerda Daar kunnen we ons best voor doen.

Mieke (naar Gerda toe) Ik denk dat ik verliefd ben, Gerda. Kan dat?

Gerda Ik heb dat vorige week ook eens gedacht, héél eventjes maar.

Mieke Ja, het is een gevoel dan kan komen en gaan.

Gerda En soms is het rapper gegaan dan gekomen. Wanneer hebt ge het de eerste keer gevoeld?

Mieke Gisteren avond. Ik dacht eerst dat ik moest overgeven, maar het was wel degelijk liefde. Echte liefde, Gerda.

Gerda En hebt ge de afwas nog kunnen doen?

Mieke Ja, maar moeilijk. Het was precies dat er een grote worm overal onder mijn huid zat rond te kruipen. En hij kwam overal, die grote worm. Tot zelfs aan mijne kleine teen.

Gerda En ge moet er meer van naar de wc gaan?

Mieke (aarzelend) Ja, ...

Gerda Dan is het echte liefde, kind. Let op dat ge u niet laat beetnemen.

Mieke Neen, maar soms zou ik alles doen wat ik niet wil. Ik zou zelfs de bomen oplopen. En efkes later heb ik bang om uit de boom te vallen.

Gerda Laat u niet te veel verleiden. Blijf zoveel mogelijk recht staan.

Mieke Het is wonderbaar. Eigenlijk misschien wel een mirakel.

Gerda Ik dacht dat er geen mirakels meer gebeuren

Mieke In Lourdes misschien, maar hier wel!

Gerda En weet hij het al zelf?

Mieke Hij? Ja. Zeker! Is Henry al wakker?

Gerda Al heel lang. Hij is nu teruggegaan naar zijn kamer.

Mieke En wanneer komt hij naar beneden?

Gerda Ik kan hem altijd roepen. Hij is aan het pakken, denk ik.

Mieke Niet doen. Laat alles maar zijn gang gaan. Ik wil dansen, heel de wereld rond!
(gaat op een stoel staan, draait rond.)

Gerda Goed bezig, kind!

Mieke (plots, onderbreekt haar gezang en gedans op de stoel, loopt naar de wc) Dat is nu al de vierde keer, vandaag. (deur wc achter zich toe)

Gerda kijkt naar Mieke, schudt het hoofd, terug achter de toog, ruimt wat op. Telefoon gaat.)

Gerda (in telefoon) Zeker meneer. Wie zegt ge? Ah, Lowieke Plastron! Ja, natuurlijk ken ik die. 't Is nog familie. Neen, hij is er nog niet. Hij komt als hij tijd heeft, meestal 's avonds. Maar op dit moment is hij van slag, denk ik. Ze hebben hem in Brussel een loer gedraaid. Zeker, met die plastronnekes. Ja, ge zijt altijd welkom, meneer! (telefoon neer) Wat een zaag! (even later) Toch een beleefde man. Ik heb ik Lowieke niet in mijn binnenzak zitten. Ik ben benieuwd wat dat voor een opa zal zijn. Ik wist niet dat Lowieke omgang had met gepensioneerden.

Henry (op uit de kamer, deur achter zich toe, kijkt rond, zet rugzak neer, maakt veel lawaai, naar Gerda toe, héél vriendelijk) Ik weet niet hoe ik u moet bedanken, Gerda!

Gerda Ik wel?

Henry Ja, en wat moet ik dan doen?

Gerda Spontaan uw rekening betalen. (haalt papiertje van achter de toog en geeft dat aan Henry, die de rekening bekijkt)

Henry Zoveel! Dat is iets voor mijn baas.

Gerda Uwe baas ken ik niet. Daarbij: hij is onbetrouwbaar!

Henry Zeg hem dat zelf.

Gerda Gewoon cash betalen.

Henry En geen korting?

Gerda En ook geen zwart geld. Cash en even goede vrienden!

Henry (betaalt en doet teken dat ze het te veel mag houden)

Gerda Neen. Dat mag niet. Allen vaste klanten mogen drinkgeld geven. Met politie en die toestanden weet ge nooit. (geeft wisselgeld terug, Henry steekt geld in portefeuille)

Henry (naar rugzak toe, neemt twee kookpotjes die aan de rugzak vastgemaakt waren) Een geschenkje mag toch wel?

Gerda (schudt hoofd) Ook geen geschenken.

Henry (maakt kookpotjes terug vast, ontgoocheld) En een kleine knuffel dan?

Gerda Een kleine knuffel? Als hij maar klein blijft.

Henry Hoe kan ik nu anders mijn waardering voor u uitdrukken? U was een fantastische gastvrouw.

Gerda En gij een rare gast. Maar ge betaalde stipt en daarmee is alles in orde.

Op het moment dat Henry Gerda nog eens extra tegen zich aandrukt, komt Mieke van de wc.

Mieke O!

Henry (draait zich om, ziet een ontgoochelde Mieke, laat Gerda los. Gerda terug naar de toog) Ik wist niet dat ge hier waart.

Mieke Ik had kriebels in mijn buik. Nu zijn ze weg. (wil weggaan) Tot morgen, Gerda.

Henry Ik wist niet ... Blijf nog even. Ik wil nog afscheid van u nemen.

Gerda Gij bleef ook zo lang op de wc.

Mieke Ik was geschrokken van dat lawaai van die potten en pannen. Ik was bang ...

Henry (omhelst Mieke, die zich eerst wat verzet en dan welgevallig laat omhelzen) Waar ik ben moogt gij niet bang zijn. Is het zo niet, Gerda?

Gerda Het wordt tijd dat er nog eens iets gedronken wordt.

Henry kijkt naar Mieke, ze lachen naar elkaar.

Mieke Twee koffie. (kijkt lachend naar Henry) En gij betaalt.

Henry Van dat wisselgeld kan dat gemakkelijk.

Gerda Als de schuif meedrinkt dan zal het maar een dubbeltje op zijn kant zijn.

Henry (legt geld op de toog) Twee koffie en iets voor de toog. Iets goedkoop, veronderstel ik. De rest is voor de traditie van goei klanten.

Gerda We zien wel. (maakt 2 koffie en schenkt voor zich 1 glas water in.)

Mieke en Henry zijn ondertussen, verliefd, naast elkaar gaan zitten.

Mieke (verliefd) Ik heb deze nacht van u gedroomd.

Henry Heerlijk. Ik heb vannacht niet kunnen slapen.

Mieke Waarom?

Henry Ik wist niet welk geschenkje ik u zou aanbieden.

Mieke Wat is toch niet belangrijk. Het is de intentie die telt.

Henry (naar rugzak toe, maakt alle potten en pannen los en biedt ze Mieke aan) Uit liefde, Mieke. Mooi hé?

Mieke Liefde is goed, maar een geschenk moet toch bruikbaar zijn. Ik zie mezelf toch niet in een tent slapen en 's morgens een eitje bakken in de regen.

Henry Maar de zon kan toch ook schijnen, chouke?!

Mieke Moet ge wel echt weg? Als ge hier blijft dan kunnen we elkaar toch meer zien en beter leren kennen?

Henry Ik moet weg, daar kan ik niet buiten. Maar ik kom zeker terug. Dat terugkomen zal heerlijk zijn, Mieke.

Mieke Ge zijt toch zeker dat ge terugkomt?

Henry (rommelt wat in zijn rugzak en neemt een bol koord in de handen) Ik geef u het beste van wat ik bijheb. Ge krijgt dat zo maar cadeau.

Mieke (naar Henry toe) Wat ben ik nu met een bol koord?

Henry Dit is een geschenk dat ik al jaren bij me heb, telkens ik op pad ga heb ik die koord bij mij. Het is een stukske van mijn leven.

Mieke Dan kan ik iedere avond die bol koord eens vastpakken en aan u denken.

Henry Ik heb een goed gedacht. (haalt schaar uit de rugzak, trekt het eindje van de bol koord uit het midden van de bol en vraagt aan Mieke of ze koord wilt vasthouden. Hij gaat een heel eind achteruit en snijdt zo een stuk van bijna drie

meter koord van de bol. Steekt de bol koord terug in de rugzak. Bindt ook potten en pannen vast aan de rugzak.)

Mieke (met koord in de hand, steekt die koord in de lucht) En wat doe ik met dit nobel geschenk?

Henry Ge snijdt er iedere avond een stukske van en als alles in stukskes gesneden is, dan weet ge dat ik een van de volgende dagen zal komen.

Mieke (neemt de schaar uit Henry's handen, knipt de koord in de helft door) Zo is die koord al lang genoeg. En weet ge wat. (Henry schudt hoofd van neen) Gij geeft mij een telefoonnummer waarop ik u dag en nacht kan bereiken en geen antwoordapparaat! (steekt hand uit, Henry zoekt papiertje en schrijft er een nummer op. Mieke neemt haar GSM en belt het nummer. GSM van Henry rinkelt. Mieke geeft hem een zoen.) En vandaag knip ik een dubbel stukje. (knipt een stukje van de koord) Zo zie ik het zitten.

Gerda (met 2 tassen koffie naar de tafel toe, zet ze neer) Kan dat nu niet eenvoudiger? Maken ze tegenwoordig zo afspraken?

Mieke Een beetje romantiek, Gerda. Men moet liefde de kans geven om te groeien.

Gerda Met stukskes koord knippen.

Henry (proeft van de koffie) Gezondheid! (ook Mieke drinkt) Wanneer ik terugkom ligt hier heel het café vol met stukskes koord. Geweldig, niet?

Gerda (drinkt van haar glas) Gezondheid! Moet ik voor het afscheid even weggaan?

Mieke Wij zullen geen abnormale dingen doen. Een gewone stevige knuffel.

Henry (omhelst Mieke) We zullen er eens aan beginnen. (stevige omhelzing, ieder op ene voet en met de andere voet tegen de voet van de partner wrijven. Gerda kijkt belangstellend toe. Tot slot geeft Henry een stevige zoen, neemt rugzak en stapt naar de deur) En nu maar knippen! (Henry af, Mieke zwaait met armen)

Gerda (naar Mieke toe) Gij weet ten minste wat ge moet doen. Maar het kan lang duren! (bekijkt koord. Op dat moment komt Henry, zonder rugzak op, neemt de schaar van Mieke, knipt nog een groot stuk van de koord)

Henry (luchtig) Vergeet niet te bellen! (af)

Gerda Als dat geen liefde is! (ruimt de tafels af) Dan gaat gij nog verhuizen, Mieke?

Mieke Zover zijn we nog niet! Ik moet eerst nog knippen en knippen.

Gerda En dan bellen!

Mieke bekijkt de lange koord en de schaar. Kijkt voor zich uit. Gelukkig.

Jill (op, hoorde nog net iets van de laatste repliek van Gerda) Dat is groot nieuws!

Gerda Wat is goed nieuws?

Jill Wel! (Mieke en Gerda kijken naar Jill) Wel! (Jill naar Mieke toe) Heeft die koord te maken met de liefde? (nog korter bij Mieke toe) Ja. Iedere dag een stukje afknippen en dan tenslotte bellen, niet? (kijkt naar Gerda)

Gerda Bellen, bellen. Ik probeer cafeetje te houden. Ik ben geen huwelijksbureau!

Jill Gerda: dit is toch fantastisch! Kijk eens naar onze verliefde bruid: Mieke ge ziet er geweldig uit. Knippen en knippen en bellen en trouwen en in Brussel op een appartement gaan wonen en dan maar kindjes maken. Gezellig toch?

Mieke Kom, we gaan wat wandelen.

Jill Laat me eerst op adem komen. Een watertje, Gerda. Drinkt gij iets mee?

Mieke Een watertje dan maar. We zijn ten slotte in een café, niet? (ze kijkt naar Gerda, die begrijpend knikt.)

Mieke steekt de koord en de schaar in haar sacoche.

Gerda Als ge het maar weet! (bedient Mieke en Jill met een drankje) Ik schrijf het wel op, Jill)

Jill (blij) Gaat het dan toch door? Ja, het werd tijd. Ge moet de laatste tijd al meer en meer kleurstof gebruiken. Niet laten schieten. Trouwen. Ge krijgt maar eens een goede kans. Vraag is natuurlijk wanneer is dat? Gaan we wandelen?

Gerda Ik mag het weer niet weten.

Jill Wij gaan naar de nieuwe vogelverschrikker kijken. Geplaatst door de gemeente. Wel op de verkeerde plaats, maar dicht tegen de weg. Joske stond er op te kijken en gaf richtlijnen aan het personeel. Maar schoon dat die vogelverschrikker is.

Gerda Ja? Die vorige vogelverschrikker droeg de oude overjas van de burgemeester. Maar die zal nu wel vol gaten zitten, na die schietoefening van de federale politie.

Jill Volgens dat ik kon zien: een lange onderbroek tot over zijn oren en een plastron zo groot als een parachute. Ik heb horen zeggen dat de vogelverschrikker als monument zal geklasseerd worden. Nu nog een biertje maken met dezelfde naam en iedereen komt terug naar de heuveltjes. Zijn we weg? (tot Mieke)

Gerda Als er nog wat vreemd volk komt dan zal ik voor u uitkijken. Niet te kieskeurig zijn, kind. Wat in het begin lelijk lijkt kan héél mooi worden, als ge er lang genoeg naar kijkt. Maar pas op: van zoiets verslijten uw ogen.

Jill (tot Mieke) Kom, het loopt hier uit de hand. (tot Gerda) Zet maar op de lopende rekening.

Gerda Zolang de rekening maar loopt.

Jill en Mieke af.

Jozef op. Hij is een oudere persoon. Eigenlijk wordt met hem onze koning bedoeld. De persoon Jozef moet fysisch de huidige koning benaderen, ook zijn manier van bewegen en praten, al moet dit even genuanceerd worden. Er mag een vergelijking zijn, bewust, maar er moet altijd nog een discussiepunt blijven.

Jozef heeft wel een vermomming gebruikt. Versleten kostuum. Een cowboyhoed, donkere bril, lange paraplu waarop hij steunt, enz. Beweegt soms uitdrukkelijk hoofd als hij spreekt. Gerda kijkt naar Jozef die aan de deur blijft staan.

Jozef Dag, mevrouw.

Gerda Dat, meneer.

Jozef (doet twee pasjes naar de toog) Ik heb u gebeld. Ik vroeg iets over Lowieke, herinnert u zich dat?

Gerda Zeker.

Jozef Ik keek vanaf het dorp naar de twee bomen en vond meteen uw prachtig café. (spreekt met veel gebaren) Ik ben met de fiets helemaal naar boven gekomen. Mooi. En nu ik boven ben, vind ik het spijtig. Ik wilde nog verder gaan. Maar er was geen hoger bergje meer. Dan ben ik maar gestopt.

Gerda Waarmee kan ik u van dienst zijn.

Jozef Ik ben eigenlijk voor Lowieke gekomen. Lowieke Plastron, zegt men hier, geloof ik. Hij draagt ook een mooie das, euch... plastron! Formidabel. (naar de toog toe) Ik wil wel eerst een glaasje water drinken. Van de kraan is goed genoeg. 't Is maar om geen dorst meer te hebben. Dorst hebben is vervelend, niet?

Gerda schenkt flesje water in.

Gerda (volgt de verwonderde blikken van Jozef) Kraantjeswater is hier niet zo gezond. Er gaat niets boven Spa.

Jozef Juist. Jammer dat ik geen centen bij me heb.

Gerda Zo ken ik er nu nog.

Jozef Lowieke zal wel betalen.

Gerda (geeft glaasje aan Jozef, die bedankt en drinkt) Geen probleem. (bekijkt Jozef) Ken ik u ergens van? U komt mij bekend voor.

Jozef (niet zo erg opgezet met een eventuele herkenning) Ik zou het niet weten.

Gerda Van de tv. Van die quiz met olifanten: uw was een olifantentemmer of zoiets. (Jozef schudt hoofd van neen) Of bent u die bekende toneelspeler uit Thuis: u speelde een rol van politie-inspecteur of zo iets. (Jozef schudt weer van neen) Ik zal er wel opkomen.

Gerda Toch komt u mij bekend voor.

Jozef Misschien kan ik u wat helpen, mevrouw. Ik ben een soort parkwachter, een soort boswachter als ge wilt. In Brussel.

Gerda Heel Brussel komt vandaag naar hier.

Jozef Het is hier ook een mooie streek, mevrouw.

Jozef Zal ik dan maar even een stapje op de heuvels zetten? Zijn hier geen merkwaardige gebouwen of monumenten?

Gerda Alleen de heuveltjes. Wereldberoemd, zegt men.

Jozef Geen monumenten? Wel een beetje jammer!

Gerda Monumenten? Ja, toch. De Vogelverschrikker. Een monument dat staat in de buurt van de forelkwekerij. Zeer mooi.

Jozef Mag ik mijn fiets hier laten staan?

Gerda Zeker. Hier worden geen fietsen gestolen.

Jozef Neen?

Gerda Iedereen gaat hier te voet. Maak u maar geen zorgen.

Jozef Dank u.

Gerda Ik zal Lowieke zeggen dat gij naar hem gevraagd hebt. Wie moet ik zeggen?

Jozef Ja... Zeg maar dat Jozef naar hem gevraagd heeft. Ja, zeg het zo maar. Daag. (af)

Gerda Die zou best naast onze nieuwe vogelverschrikker kunnen gaan staan. Wat zal die kerel verschieten als hij naast zijn evenbeeld staat. Dat zo iemand een vriend van Lowieke kan zijn.

Ann (op, mooi gekleed als burger) Is Henry op zijn kamer?

Gerda (verbaasd) Neeeen. Henry? Wie is dat? Bedoelt ge Leo Vercammen? Die rare man?

Ann Zo raar is hij nu toch ook weer niet. Iedere man is anders.

Gerda Gij zijt er verliefd op?

Ann Een beetje.

Gerda Zoals het hier de laatste tijd draait zou ik beter als huwelijksconsulente mijn kost kunnen verdienen. Iedereen loopt hier maar binnen en niemand denkt er aan dat dit een café is. Ik verdien mijn kost met caféhouden. Ik ben geen afdeling van de toeristische dienst of zo.

Ann Geeft dan maar een waterke.

Gerda Water van de Pidpa kan ook, maar de prijs is dezelfde. Mijn kassa is zo afgesteld.

Ann Spa bruis is goed.

Gerda schenkt in en bedient Ann die aan de toog staat. Ann drinkt.

Gerda Henry heeft aan iemand van het dorp hier een koord gegeven en iedere dag moest ze er maar een stukske afknippen en als alles geknipt was moest ze maar bellen. Henry heeft haar zijn privételefoonnummer gegeven.

Ann Dat heeft hij vroeger met mij ook eens gedaan, maar zijn telefoonnummer was veranderd. Ik hou van Henry.

Gerda Niet te vlug opgeven. Als ge denkt een man te moeten beminnen en dat daar uw geluk van afhangt, opkomen voor uw rechten!

Ann Dat vind ik ook. (drinkt glas leeg) Dan kom ik straks maar eens terug.

Gerda 2 euro. (Ann betaalt) Onze dranken kosten 10 eurocent meer dan in het dorp. De brouwer moet alles naar boven dragen, ziet u.

Ann Geen probleem. Ik kom straks eens terug.

Gerda Ik kan niks beloven. Dag! (Ann af)

Gerda Wat is me dat allemaal. Toen dat madammeke hier in haar uniform van politieagente rondliep was dat precies een chef zo hard als steen. De ongenaakbare. En nu is het een verliefde tiener. Krijg daar maar eens kop of staart aan!

Lowieke (op) Dag, Gerda.

Gerda Komt ge uwe poef betalen?

Lowieke Schuld? Ik heb gisteren toch alles betaald? Of was u wat vergeten?

Gerda Een soort tv-ster is hier geweest en die zei dat hij een vriend van u was.

Lowieke Ik heb veel vrienden, maar als die allemaal van mijne portemonnee komen drinken dan zit ik nog dieper de put in als nu.

Gerda Een zekere Jozef uit Brussel. Een soort boswachter in een park in Brussel, vermoed ik. Of zo iets. In ieder geval: een knappe man.

Lowieke En ik moet die kennen? En wat heeft hij gedronken?

Gerda Hij vroeg een glas water van de kraan, maar ik hem een Spa bruis gegeven. 2 euro.

Lowieke Moet gij nu altijd over geld klappen als ik aan het nadenken ben? Wat maakt nu 2 euro in het leven van een mens.

Gerda Voor een cafébazin maakt dat veel. Een betaalde rekening.

Lowieke denkt duidelijk na.

Gerda En over wat zijt gij aan het nadenken? 't Was een knappe man en had een aangename stem. Ik zou er zo mee willen trouwen.

Lowieke Wat is me dat hier allemaal? Ik zit in de miserie omdat we geen plastrons meer mogen leveren in Brussel en misschien ons fabriekske moeten sluiten en de rest van de wereld hier op de heuveltjes is aan het vrijen. Vrijen, stel u voor!

Gerda Gij laat uw oren veel te vlug hangen, Lowieke. Misschien moeten we er eens samen over nadenken.

Lowieke (kwaad) Ik heb al genoeg nagedacht. (gaat zitten)

Gerda Ik wist niet dat gij zo een ambetanterik waart! Als ge iets nodig hebt, roep dan maar! (af)

Jozef (op, ziet Lowieke, naar hem toe, steekt hand uit) Dag, Lowieke. (vertrouwelijk) Hoe gaat het er mee?

Lowieke (geeft hand aan Jozef, verwondert) Gij hier, ma... (bedoelt majesteit, maar maakt woord niet af)

Jozef Ik vermoedde dat gij u ongelukkig zou voelen en kom u persoonlijk troosten.

Lowieke Dat is vriendelijk, ma...

Jozef Zeg maar Jozef. Lowieke, ge weet toch dat wij...vrienden zijn. Als er niemand anders bij staat dan kan ik dat laten zien, anders is dat een probleem.

Lowieke Héél vriendelijk, maar eigenlijk ben ik een beetje boos. Iemand heeft mij een loer willen draaien.

Jozef Als ge eigenlijk een beetje boos moogt zijn dan is dat op mij. Ik heb beslist om het contract te verbreken.

Lowieke Gij! En jij komt mij dat hier vertellen! (kijkt weg van Jozef)

Jozef Er was een groot politiek probleem. Ik vraag geen goedkeuring, Lowieke, maar we konden niet anders. Uiteindelijk heb ik de beslissing genomen.

Lowieke En wat was dat probleem?

Jozef Drugs!

Lowieke Daar hebben we ook mee te maken gehad. Belachelijk.

Jozef Iemand had mij verteld dat hier een bende drugs verhandelde en cannabis kweekte. Het kon toch niet dat er later in de kranten zou staan dat er huiszoekingen gedaan werden bij een hofleverancier?

Lowieke Maar er is toch niets gevonden? Jaren geleden schijnt het dat ze hier drugs gesmokkeld hebben. En nu komen ze daar mee af.

Jozef Politiek, Lowieke. Maar ik geef toe ... (op dat moment komt Gerda op, Jozef onderbreekt)

Gerda Hebben de heren niets nodig? (kijkt boos naar Lowieke) Ik ben zo weer terug. Belangrijke besprekingen wil ik natuurlijk niet storen.

Jozef Héél vriendelijk, mevrouw.

Lowieke Twee trappisten van Westmalle, Gerda. En voor mijn vriend een dubbele boterham met kaas, kan dat. (Gerda knikt) Ik zie dat hij honger heeft.

Jozef Weet ge wat, Lowieke? Mijn gedacht is duidelijk. Maar het moet onder ons blijven. (Lowieke knikt) Een paar politici hebben ons een loer willen draaien. Ik kon niet anders dan uw contract niet verlengen. Sorry.

Lowieke Weet ge wel wat dit betekent voor ons dorp? Ik zie het niet meer zitten!

Gerda brengt de dubbele boterham en de twee trappisten.

Gerda Als men iets nodig heeft...

Jozef Dank u, mevrouw! (Gerda af)

Lowieke Voor u is dit misschien een erge zaak, voor mij is het de doodsteek van ons bedrijf. De mensen van ons dorpje werken bijna allemaal in de plastronkesfabriek. Santé! Beiden drinken van hun biertje en Jozef eet van zijn boterham)

Jozef (met boterham in de hand) Lowieke, iedere mens krijgt bij zijn geboorte een lotje van de loterij. Altijd prijs. Alleen men moet zelf bepalen of het een troostprijs wordt of de eerste prijs. Welke prijs wilt gij?

Lowieke Vroeger de hoofdprijs, nu is een klein prijsje al voldoende.

Jozef (kwaad) Moest gij mijn zoon zijn dan gaf ik u nu een slag in uw gezicht. Gij zijt geboren voor een hoofdprijs, Lowieke.

Lowieke Mooi!

Jozef Terwijl ik met mijn fietsje naar hierboven fietste kreeg ik een goed idee. Wij kopen, met de stichting, vanaf nu geen enkele plastron meer. Er staat nergens in de overeenkomst dat wij veel plastrons moeten afnemen. En wat nog genialer is; we schakelen over op vlinderdassen! Neukes, noemt men dat in het dialect, denk ik. Wij promoten vlinderdassen. Brussel wordt de hoofdstad van de vlinderdas als symbool. In de voorsteden misschien bloemen of zo, maar in het centrum overal vlinderdassen en in alle kleuren. En over de prijs kunnen we nog praten.

Lowieke Ik weet niet wat zeggen.

Jozef Zwijg dan! Normaal gaf ik u een knuffel, maar men weet nooit of er iemand met een fototoestel rondloopt. Weet ge wat? Eens de productie van de vlinderdassen op volle toeren draait belt ge maar eens op. Ik dacht aan enkele dagen in de Ardennen. En breng uw vader mee. Hij weet er al van. Ik heb daar wel ergens een stulpje staan waar ge kunt slapen. En jagen, zegt dat u niets?

Lowieke Eens lekker eten en er moeten geen kaarsen bij branden.

Jozef Bij ons is er altijd kaarslicht. We kunnen ook ergens in een frituur gaan eten. Een goede steak zie ik wel zitten.

Lowieke Ik weet niet wat zeggen.

Jozef Denk aan het lot van de loterij. Altijd prijs, Lowieke, maar een hoofdprijs, hé!

Jozef recht, eet de rest van de boterhammen op, drinkt pint leeg, vaagt met mauw zijn mond af, naar deur toe.

Jozef Vergeet de pinten en de dubbele boterhammen niet te betalen. Ge weet toch dat ik nooit geld bij mij heb.

Lowieke Daar zorgen die lijkbidders voor.

Jozef Ik zal ze eens een paar zwembroeken cadeau doen. (wil weggaan, draait zich om, omhelst Lowieke) Gij zijt als mijn eigenste zoon, Lowieke! (naar de deur toe. Gerda steekt haar hoofd in het café) Mevrouw, niet nadenken over wie ik ben. Bedankt voor de gastvrijheid! (neemt deurklink in de hand, tast in zijn vestzak, lacht, draait zich om) Lowieke, ik zou het belangrijkste nog vergeten! (hij haalt uit zijn vestzak een tiental vlinderdassen, verschillende kleuren, en uit

een andere zak van die doekjes die men in de bovenste borstzakjes van een vest steekt.) Verdeel dat maar aan uw vrienden. Aan de mensen van de heuveltjes. En voor wanneer is het jaarlijks plastronnekesbal? (legt alles op de tafel in de buurt)

Lowieke Volgend jaar.

Jozef Vier dan vandaag het eerste “neukes” (vlinderdassen) bal. En voor de kosten? Schrijf dat bedrag maar op een bierkaartje. Lowieke, denk aan de hoofdprijs, hé!

Lowieke, spontaan naar Jozef toe en omhelst hem.

Jozef (naar Gerda toe.) Mag ik u een zoen geven, met de smaak van de beste trappist van heel de wereld? (Naar Gerda toe, die zich graag laat zoenen en zelfs Jozef omhelst)

Jozef af. Gerda kijkt naar Lowieke. Ze lachen.

Gerda (vaagt haar mond schoon, geniet nog na van de omhelzing van Jozef) Lowieke, die trappisten moet ge niet betalen. Ik zal het volk eens wakker maken. Er moet toch volk zijn op het neukesbal?

Lowieke Gerda, dit is het mooiste moment van mijn leven. En Jozef die speciaal om mij te troosten vanuit Brussel gekomen is. (kust Gerda) Ook gratis.

Gerda (neemt telefoon, tot Lowieke) Een charmante kerel!

Gerda (in telefoon) Ja, er is vandaag een feestje, ja en gij kunt nogal goed drinken! Breng nog wat volk mee. En ze mogen honger hebben ook.

Lowieke bekijkt de vlinderdassen, de bostzakdoekjes ... Hij ziet het helemaal zitten. De hoofdprijs, hé!

Mieke en Jill samen op.

Gerda (tussen 2 telefoontjes door, roept) Vandaag groot feest. Eten en drinken gratis. Het eerste neukesbal van de heuveltjes.

Jill Wat is er gebeurd?

Lowieke (deelt neukes uit, aan iedereen, ook aan wie later binnenkomt) De fabriek gaat neukes maken. Een beter modelletje dan dat die eerste minister draagt. Klasse. We gaan voor de eerste prijs!

Jill en Mieke feliciteren Lowieke met een knuffel. Joske komt op.

Joske En volk dat er was! Het schijnt dat het in de gazetten gestaan heeft.

Lowieke Wat?

Joske Van dat monument.

- Gerda En hoe heet dat monument?
- Joske Volgens de gezetten, enfin, de mensen zeggen dat ook maar hé: het **Plastronneke van de Heuvels**. Schoon, niet?
- Gerda Dan moet ge nog een monument bijmaken en hier in de buurt van mijn café plaatsen. **De neukes van de Heuvels**.
- Joske Dat is dan werk voor die mannen van de gemeente. Daar is er daar ene bij, een grote rosse, mens wat kan die met een schop werken. (laat geld zien) Ik kreeg van bijna iedereen drinkgeld. Ze vroegen naar de geschiedenis van de streek en van het monument. En dat is voor mij geen probleem. Aan mijne uitleg zal het niet liegen, dat weet men toch al lang, denk ik. Ik heb de geschiedenis van de laatste vijf eeuwen verteld. Ze hingen aan mijn lippen en die zijn nu geweldig droog geworden. (legt geld op de toog) Als startkapitaal voor deze avond.
- Lowieke Gerda, laat die kast nog eens wat modern lawaai maken. Of muziek, ge moogt kiezen.

Iedereen draagt een neuke en een borstzakboekje, eventueel op een andere plaats, zoals een ceintuur of zo. Geweldig plezant. Henry komt binnen en even later Ann. Ann achtervolgt Henry die naar Mieke zoekt tussen al die dansende paren. Joske onderschept Ann en laat ze niet meer los. Joske zoent Ann, en Henry zoent Mieke. Samen zingen ze het plastronnekeslied, waarbij men de tekst aanpast naar neukeslied. Eventueel het publiek laten meezingen. Men kan dit lied ook zingen op een bekende melodie.

Einde